

А. Яблоновский.

Воддячивъ.

Въ глухомъ, дикомъ и майже не проѣзжомъ лѣсѣ, по паскудной, вузенькой дорожѣ ѣхавъ паньскій возъ, запряженный двома добрыми рослыми коньми.

Була нѣчь, и черезъ те возъ посувавъ ся поволи; фѣрманъ що-разу сгримувавъ конѣ, болячися поломати ресоры, або зачепити вѣсю за дерево. Въ возѣ ѣхало двое, дѣдичъ Василь Кузьмичъ Стоярословъ и его управляючий Харченко. Оба ѣхали верстовъ за двѣста водъ свого маєтку, въ другій повѣтъ, оглядати и торгувати маєтокъ. Зелѣзницѣ не було, ѣхати мусѣли коньми, и довга подорожъ цѣлкомъ змучила и пана и его управляючого. До всього того и маєтку вони не купили, бо вѣнь бувъ и сплюндрований и дорогій, и теперъ рони вертали домѣвъ, сердити за неудачу.

Щобъ не гаяти марно часу, котрого и безъ того було багато потрачено, Василь Кузьмичъ рѣшивъ ѣхати нѣчь, але позаякъ ѣхати припадало по цѣлкомъ незнайомихъ дорожѣ та ще до того черезъ глухий и великій лѣсъ, то вони рѣшили узяти собѣ проводника. За карбованецъ оденъ зъ мѣсцевыхъ мужикѣвъ, котрый добре знавъ дорогу, узавъ ся провести ихъ черезъ лѣсъ.

Ѣхали майже увесь часъ мовчки. Василь Кузьмичъ, засмученый неудачею, бувъ лихій и сидѣвъ похмурый. Его лихій гуморъ ще больше усилювавъ ся завдяки незвычайно злой дорожѣ. Цѣлкомъ вузенька, вона вся цѣлкомъ була сполосована, наче жилами, корѣнемъ старихъ деревъ, черезъ що возъ що-разъ кидало наче корабель на морскихъ феляхъ. Вывалити ся геть зъ воза можна було кождою хвилѣ, и кождою хвилѣ колюче галузе сосонъ и ялинъ стебало ѣздцѣвъ по тварахъ. Настрѣй Василя Кузьмича водбивавъ ся и на его управляючомъ и на фурманови: гнѣвно що хвилѣ панъ проклинавъ дорогу, и це ще больше змѣцняло лихій настрѣй ихъ усѣхъ.

Оденъ толькы проводникъ ѣхавъ цѣлкомъ спокѣйно. Зъ наѣвностю лѣсового дикуна, вѣнь, здавалось, зовсѣмъ не завважавъ лихого настрою загалу, що-хвилѣ починавъ розмову зъ фѣрманомъ и двѣчѣ навѣтъ повертавъ ся до панѣвъ и пояснювавъ имъ щось водносно дороги. Фѣрманъ въ такихъ випадкахъ штовхавъ его подъ бѣкъ, даючи тымъ зрозумѣти ему усю недоладность подобныхъ розмовъ въ той часъ, коли панъ такъ сердить ся.

А панъ дѣйсно дуже сердивъ ся: кожда выбоина, кождый штовхъ, кождый ударъ галузи по твари выкликували зъ его стороны гнѣвны окрики. Зъ початку вѣнь лаявъ дорогу, потѣмъ земство, а потѣмъ и всю Росію.

— „Росія, чорты-бъ еѣ забрали!“ що-разъ выгукувавъ вѣнь крѣзь стисненій зубы, немилосердно штовхаючи на выбоинахъ управляючого, котрый цѣлкомъ забавъ ся въ кутѣкъ воза. „Вѣтъчина, нѣчого и казати! Не розумѣю, якъ то знаходитъ ся такой ідіотъ, котрый люблять цей анахтимскій край! За що его любити? Може за дорога? А ще краємъ зоветь ся!“ — А потѣмъ, перекосячи гнѣвъ зъ вѣтъчины на фѣрманъ, розгнѣванный Василь Кузьмичъ кричавъ: „Поволи, поволи, дурню! Ресоры похому!“

Дорога мѣжъ тымъ що далѣ, то робила ся все торшою. Безъ штовху и кидання на стороны не можна було проѣхати и двоухъ крѣсковъ. Высокій, густій ялинъ суцѣльнымъ муромъ стояла по обохъ сторонахъ дороги, вѣнь що-разъ чѣплявъ ся вѣсьми за дерева, що-хвилѣ загрожуючи перевернути ся. Въ темрявѣ не можна було бачити галузей ялинъ, котрі що-разъ стебали по твари, загрожуючи выбити очѣ.

— „Та тутъ просто очѣ собѣ повиколують!“ не угамовувавъ ся Василь Кузьмичъ. „Краина! А ты, чорте, коли взявъ ся бути проводникомъ, такъ дивись добре, нѣчого гавъ ловити!“

— „Я, пане, дивлюсь добре!“ зъ дитинячю наѣвностю и навѣтъ зъ водтѣнкомъ якоисъ веселон недбалости водповѣвъ проводникъ и зновъ, не завважаючи гнѣву пана, повернувъ ся до панѣвъ и додавъ: „Я, пане, дорогу тутъ знаю ось-як! Ще якъ малымъ хлопцемъ бувъ... Кожде дерево знаю!“

— „Ну, ты поменшь балакай, чого пику повертаешь? Твое дѣло напередъ дивити ся!“

— „Ну добре, пане!“ ласкаво и цѣлкомъ спокѣйно водповѣвъ проводникъ.

— „Та замовчи, тобѣ кажуть!“

— „Добре, добре, пане!“

— „Та що вѣнь, ідіотъ, не може писка замкнути?“ розлютувавши, повернувъ ся Василь Кузьмичъ до управляючого.

— „Замовчи, пройдисвѣте!“ зашипѣвъ той и навѣтъ штовхнувъ здивованого проводника въ спину.

Проѣхали ще зъ пѣвъ години. Замѣсть ялинъ по сторонахъ дороги стали березы, про що подорожній домислялись по галузямъ, котрі не переставали стебати ихъ по тварахъ. Тиша въ лѣсѣ стояла повна: толькы подъ колесами воза трѣщали сухі галузѣ, та пирскали змученій конѣ. Лише зрѣдка тишу прорѣзувало дике вѣте пугача, и вѣдъ его жалѣбного крику

на душѣ усѣмъ робило ся сумно и журно.

Зъ рештою, подъ вражѣнемъ штовхѣвъ и выбоинъ цей настрѣй тревавъ недовго. До того и Василь Кузьмичъ майже анѣ на хвилю не замовчувавъ, лаючи увесь свѣтъ и проклинаючи нещасливу думку ѣхати въ такую темну нѣчь та ще лѣсомъ.

— „Не може бути, щобъ не було лѣпшой дороги“, не то запитуючи, не то подтврджуючи, звернувъ ся вѣнь до проводника, посля одного дуже сильного штовха. „Цей ідіотъ завѣвъ насъ, чортъ його знае куды! Що, нема другой дороги?“ Обрадованный возможностью побалакати, проводникъ повернувъ ся до панѣвъ и зновъ весело и радо заговоривъ:

— „Нема, пане! Тутъ другой дороги и не чути! Якъ бы то була лѣпша дорога — то чогобъ кращого! А то тутъ у насъ зовсѣмъ нема другой дороги! Якій у насъ дороги!“

— „Справжній ідіотъ!“ кивнувши на проводника головою, звернувъ ся дѣдичъ до управляючого. Але проводникъ, не розумѣючи значѣня слова „ідіотъ“ и не знаючи, що то до него водносите ся, усѣ сидѣвъ, повернувши ся до панѣвъ и весело балакавъ далѣ: „Тутъ, пане, треба завважати, що и зроду-вѣкъ не було иншой дороги. Якій у насъ дороги? У насъ дороги, вѣдомо, якій нашій дороги. Прямо, треба сказати, слова доброго не варти, отъ акій дороги! Просто одна мука, а не дороги!“

— „Ну не ідіотъ? Справжній ідіотъ!“ зновъ звернувши ся до управляючого, рѣшивъ Василь Кузьмичъ, а потѣмъ додавъ, звернувшись до фѣрманъ: „Гарасиме, заткни ему писокъ соломомъ! Ще одно слово скажешь, йолопе, и будешь батый! Зрозумѣвъ? Не смѣй говорити!“

— Замовчи, пройдисвѣте!“ прошипѣвъ зновъ управляючий и штовхнувъ проводника ще разъ въ спину.

— „Добре, добре, пане!“

— „Що добре?“ закипѣвъ дѣдичъ: „Замовчи, тобѣ кажуть!“

— „Добре, добре!“

— „Та що вѣнь смѣтъ ся, чи що? Замовчи, мордо свиняча!“

— „Та якъ мовчу, мовчу, пане, я мовчу.“

Василь Кузьмичъ подѣвъ ся и вдаривъ проводника кулакомъ по шиѣ. Той клонувъ носомъ и водъ несподѣваности троха не полетѣвъ подъ колеса, але вчасно вхопивъ ся руками за сиджене и утримавъ ся. Збенътеженный потилишникомъ, вѣнь, здавалось, не цѣлкомъ зрозумѣвъ, за що его ударили. Въ першу хвилю вѣнь не промовивъ нѣ слова, и толькы высикавъ ся. Але зате потѣмъ повернувъ ся до Василя Кузьмича и зворушенимъ водъ образомъ голосомъ спитавъ:

— „За що ударили мене, пане?“

— „Поговори менѣ ще, поговори! Замовчи, тобѣ сказано!“

Проводникъ мовчки водвернувъ ся и не промовивъ большъ анѣ слова. Проѣхали ще зъ пѣвъ години; выбоины та промоины цѣлкомъ змучили Василя Кузьмича.

— „Нѣ, це невозможно!“ въ цѣлковитѣй знемозѣ выкликувавъ вѣнь, нарэпгѣ. — „Ця скотина черезъ свою глупоту завела насъ, чортъ знае куды! Не може бути, щобъ не було другой дороги; я не вѣрю, щобъ не було! Стѣй, Гарасиме! Я большъ не можу. Треба шукати дѣйсну дорогу. Ей, ты вороно лѣсова, иди, шукай другу дорогу. Не може бути щобъ не було! Злѣзай геть, шукай, чорте!“

Проводникъ мовчки сплитнувъ зъ воза и пѣшовъ на бѣкъ. Фѣрманъ такожъ злѣзъ и почавъ рихтувати упряжь на змученыхъ покрытыхъ мыломъ коняхъ. Вылѣзъ зъ воза и управляючий и, водѣйшовши троха въ сторону, запаливъ цигарку.

Довго нема проводника. Василь Кузьмичъ зновъ почавъ тратити терпѣня.

— „Кричи ему, кричи той скотинѣ!“ звелѣвъ вѣнь фѣрманови.

— „Го-го-го-го-о!“ на весь лѣсъ заоравъ фѣрманъ, и гучна луна покотила его крикъ по лѣсѣ.

— „Го-го-го!“ задля чѣмности крикнувъ и управляючий.

Водповѣди нема.

— „Такъ и есть, що заблудивъ падлюка! Отъ скотина, а! Го-го-го-о!“

— „Го-го-го-о!“ раптомъ давъ ся чути зъ лѣсу голосъ проводника.

— „Иди тутъ скорше!“ кричить зъ усѣхъ силы фѣрманъ.

— „Та скорше, чо-орте!“ додасть Василь Кузьмичъ, подѣвъшись въ возъ и держучись рукою за передокъ.

— „Го-го-го-о!“ зновъ доносить ся голосъ проводника.

— „Та йди скорше, песьон мамы сыну!“

— „Паны, а паны-ы!“ кричить проводникъ, и чути, що вѣнь далеко.

— „Паны, а паны-ы!“

— „Та що тамъ таке?! Отъ падлюка!“ обурюеть ся Василь Кузьмичъ и водъ нетерпѣливости сплитнуеть зъ воза на землю.

— „Що таке-е!“ повторять слова пана фѣрманъ.
— „Вы чуете, паны-ы?“ доносить ся голосъ проводника.

— „Отъ ідіотъ!“ вдаривши себе по полахъ, въ повной розпуцѣ каже Василь Кузьмичъ и уже самъ кричить проводникови:

— „Чуемо, чуемо, чорте-е!“

— „А чи усѣ вы чуете?“

Василь Кузьмичъ зновъ ударивъ себе по полахъ и вже нѣчого не водповѣвъ проводникови, але толькы проскреготавъ: „Постѣй же, прийдешь ты тутъ, падлюка!“

— „А чи всѣ вы чу-у ете?“ зновъ несеть ся голосъ проводника.

— „Та всѣ-ѣ!“ прокричавъ управляючий.

— „Ну, такъ пропадѣть же вы про-о-падомъ!“ выразно и вже въ остатній разъ донѣсь ся голосъ проводника.

ДОПИСИ.

Lower Fort Garry, Man.,
Canada.

Недавно тому „Канадійскій Фармеръ“ подавъ новинку, що якийсь Цюпа у Виннипегу хотѣвъ настрашити револьверомъ бувшого секретара руского компанічного стору і за се діставъ рік криміналу.

Позаякъ ся подія тісно звязана зъ недавними подіями між Русинами в Виннипегу (маючими загальне значѣне) тому хочу еї пояснити.

Якъ разъ минае рік тому, коли деякі рускі одиниці мали золоті часи в Канаді (передъ виборами), тожъ не щадили добрихъ слівъ і рижнихъ обіцянокъ для всѣхъ Русинів! Загадали навѣтъ заложити руский компанічний стор, скликали збори за зборами і т. п. На однімъ зъ тихъ зборівъ бувъ і я. Тутъ п. Генікъ забравъ голосъ і представивъ зібранимъ велику потребу руского компанічного стору у Виннипегу, а відтакъ мались завести по всѣхъ рускихъ колоніяхъ его бренчи (філії). Се мало бути щось на подобу Народної Торговлі у Львові. Казавъ, що руский нарідъ не знае розпорядити своїми грішми, лишъ зашивае їхъ до сінника, або віддае до банку, де заледви дістае 3 процентъ, а незнае сего, що слиби такую сотку вложивъ до згаданого стору, то в короткімъ часѣ така сотка принеслаби великі тисѣчі і сей чоловікъ не потребувавъ би такъ тяжко шуфлюе работи...

Богато присутнихъ злосилось на таке добро і в сей часъ віддали, що хто мавъ по 50, 100 і до 300 долларівъ. Заложили стор і хочъ в статуті було написано, що лишъ Русин може стати членомъ сего стору, прийняли туди і одного російского жидка, що уходить за Поляка, зве себе Макарескі і е звисний усѣмъ Русинамъ в Виннипегу зі своїхъ гандлівъ...

Хочъ рускими грішми заложений бувъ сей стор, то однакъ до сего не хотѣли явно признатись, а щобъ хто борони Боже не занюхавъ, що то Русиномъ воняе, окрестили его Austro-Canadian Trading Co. Бачите? Щожъ тутъ в Канаді Русини мають спѣльного з Австрією?

Кляромъ сего штору вробили п. Цюпу, чоловіка, котрий не знае імени свого підписати і, розуміе ся, на сторі якъ вѣвъ на звѣздахъ! Але патріоти, що закладали

стор не в тімъ биті і знали добре, що слиби на місцѣ Цюпи були взяли мудрішого чоловіка, котрий би знавъ виповнити свою задачу, то не такъ легко можѣло було оголосити банкрутъ, заледви по кількатижневімъ існуваню того стору. І думаете, що п. Генікъ збрѣхавъ, що вложена сотка принесе тисѣчу? Ні! Сотка справді принесла тисѣчі, лишень не всѣмъ! Богато бідаківъ в надѣі, що будуть бабрати в тисѣчах, втратили, і то послѣдне, що мали, коли стор збанкрутовавъ.

Дуже оно дивно якъможна було за кілька тяжнівъ такую суму грошей стратити... Тажъ танше не спродали товару якъ его набули, жадного пляцу анѣ дому не купували. І якъ тутъ можна було оголосити цілковитий банкрутъ?

Однимъ зъ тихъ, що потерпіли черезъ банкрутъ стору бувъ і самъ „кляркъ“ п. Цюпа. І чижъ дивно, що сей чоловікъ приведеній до розпуки, кинувъ ся зъ револьверомъ на бувшого секретара стору? Такихъ Цюпівъ лишилось ще досить, лишъ не знаю чи всѣ они в той спосѣбъ схочуть страшити.

Та не лишъ на сторі наші „патріоти“ начали свою роботу; они оперують де тѣлькы можуть. Ще 1900 року заложились першу міжнародну читальню у Виннипегу. Наші проводирі стояли на чолі сей читальні і попроварили такъ діло, що одного краснаго дня забрано зъ читальні весь інвентаръ, якъ всѣ книжки, перстѣлі, крисла, словомъ все, що лишъ находилось в середині стѣн. Вторічного року заложили Русини зновъ читальню ім. Т. Шевченка і наняли галю в домі п. Геніка; була вже красна бібліотека, бо досить закупили книжокъ, а такожъ рижні товариства зъ Галичини прислали даромъ всякихъ книжокъ. Де она нинѣ? Де той грішъ зложеній тими „баблужними і недбалыми“ хлопцями?

Збирали жертви на Народний Дімъ; чи мало такихъ людей, що давали по 1, 5 і 10 долларівъ? І щожъ зъ сего? Гроші проводирі затрачали в своїхъ кишняхъ а дімъ діставъ ся в чужі руки.

Отже нічо дивного, що чоловікъ оминае то місце де рабують і розбивають. Я думаю, що якъ би за тымъ Русиномъ щось доброго съвідѣчало, то вінъ не встѣдавъ ба ся свого походження, такъ само якъ не встѣдаєсь Ан-

глік, Француз, Німець і пр.

На таке поважне число руских імїгрантів в Канаді, нам потреба людей досвідчених, котрі би хотіли щиро зайнятися долею сего народу і попровадити діло як слідує, а не якихсь там недобитків, каліків, що наносять ганьбу всему рускому народови, бо за марний гріш готові тата-мату спродати. Іх ідея се долар.

Я знаю, що в Галичині єсть багато здібних людей, яким трудно добути жите, але задля фальшивих інформацій зі сторони наших руских яничарів, боять ся приїхати в Канаду. А прецінь тут єсть багато хліба для таких людей, бо наші Русини вже не ті, що були перед п'ятьма роками. Як могли здвинути 5 церков в однім місті Винніпег, то напевно далиби жите хоч одній народній газеті.

І. Кунь.

Glenwood, Wis.

Я пренумерую часопис „Свободу“ вже 4 роки і єсьмь дуже з неї вдоволений. Багато вже скористався я з неї, бо „Свобода“ ширить просвіту. Усім моїм знакомим приятелям, котрі ще не мають „Свободы“, я раджу запенумерувати єї собі, бо багато де-чого навчать ся з неї, а предплата так невелика, що кождому, навѣть найбѣднѣйшому, доступна: у сего \$2.00 на рік, а до того, ще дістане й красний презент.

Я походжу з Галичини, повіту Сяноцького, села Пулави; до Америки приїхав 20 років тому назад, в сьмь років працював в майнах в Пенсильвені, а з Пенсильвені виїхав до стейту Висконсин, то є на фарми, де я позостаю ся и по днес. Поводить ся мені тут не горько. Маю 80 акрів власної землі, 25 штук худоби и трое коней. Збѣжа того року намолотив дванайцять соть бушлѣвъ, чого, вистарчить и для инвентаря и для фамиліи. Тут можна сѣяти збѣже усякого гатунку, и все дуже добре родить. Найбѣльш и найкраще корыстають ся фармери, коровами. Навколо нас єсть аж три молочарнѣ, чи „сгаемегу“, и можна молоком та сметану спродавати за готівку. Одна корова принесе в мѣсяць водѣ 4 до 5 дол. доходу.

Нас тут небагато, тільки 3 фамиліи Русинѣвъ и 20 Поляків. До костела ходимо йѣмецко-католицкого, а ксендза маємо польского. Фарми тут можна придбати по невеликих цѣнах. Як бы хто скопѣвъ достати бѣльш вѣдомостей, то найзголосить ся до мене, а я кождому радо вѣдповѣмь.

Roman Jurczak,
Box 17, Glenwood, Wis.

Перть-Амбой, Н. Дж.

Робивъ я зь однимъ Русинѣмъ вь смолярнѣ, котрихъ тутъ дуже багато, и намовлявъ его, щоби вѣнь вступивъ до братства и до „Союза“. Але вѣнь менѣ

вѣдповѣдавъ, що вѣнь не збираєть ся довго бути вь Америцѣ, и скѣлько я ему не толкувавъ, вѣнь мене не послухавъ. Тамъ часѣмъ я покинувъ роботу вь смолярнѣ, и мисливъ, що вже бѣльш не здѣблюсь зь тамъ Русинѣмъ.

Аж ось недавно йду я зь роботи вечерѣмъ. А вь той день якъ разъ пѣйда буда. Тѣлькѣ вѣйшовъ я гейчъ, чую хтѣсь гукає: „Галло, Андрѣ!“ А я ся не озираю, бо народу тутъ ишло багато, и не оденъ зь нихъ мѣгъ бути Андрѣ. Але чую потѣмъ опять: „То ты мене не познаєшь, Федорикъ!“ Я оглянувъ. Бачу, Григорій Козловскій, той самий, зь якимъ я робивъ на смолярнѣ, сидить и двѣ кулѣ має коло себе. „Що зь вами, Козловскій?“, питаю. А вѣнь каже: „Дивѣть ся!“ Аж бачу, вѣнь безъ ноги. Далѣ вѣнь сказавъ менѣ, що нога его болѣла, вѣнь пѣшовъ до шпиталю, а тамъ ему єъ вѣдѣтали. Я давъ ему пару центѣвъ и пригадавъ, якъ я намовлявъ его приступити Союзу. А вь краю у него єсть дѣти и жена и заробити для нихъ нѣкому.

Отожъ, братя-Русини, берѣть собѣ зь того примѣръ! Я знаю тутъ вь Амбоу зь 200 душъ такихъ, зь котрихъ жаденъ не хоче належати до Р. Н. Союзу. Вы любите належати лише до бары вь салунѣ. Дбаєте лише о те, щоби була кводры вь кишенѣ на виску та пиво, а не оденъ не дбає о те, щоби забезпечити себе и родину на випадокъ якого калѣцтва або борони Боже, смерти.

Андрей Федорикъ,
членъ Братства св. о. Николая
и Р. Н. С.

Stuartburn, Man.

Чи суть другі кольоніи, щоби мали такихъ хрунѣвъ якъ мы? Вѣдѣ початку вѣдлучена нашого муніципалу Stuartburn вѣдѣ муніципалу Provercher, коли то мы вибрали секретарѣмъ-касієромъ нашого Русина п. Вахну, хрунѣ не перестають агітовати противъ свого при кождыхъ выборахъ и все хотять выбирати чужихъ, якъ жидѣвъ и другихъ. Одного разу вибрали жидѣ, сторника, богача на цѣльній Стуртборнѣ. При голосованю хрунѣ всѣ стояли вь особній станціи и кепковали собѣ зь другихъ, що таки ихъ кандидатъ було выбраний. Але патріоты до того не допустили. Жѣдъ не скориставши нѣчого привитавъ своихъ прихильникѣвъ такъ, що ставъ на двѣрехъ у ихъ станціи и каже: „Дякую вамъ хрунѣ за голосы, але вы є нѣчо, хибѣ свинѣ!“ Хрунѣ за нимъ вь погоню зъ квикѣмъ, но вѣнь своими крепкими кѣньми показавъ, що лѣпше може бѣчи якъ хрунѣ.

Другимъ разомъ хотѣли выбирати Англика, але вѣнь не принявъ ихъ ласки, а противно всѣ Англики познавши ихъ вартѣсть ходили самі водѣ хаты до хаты помѣжъ Русинѣвъ, щоби голосували на свого.

Тутъ выразно показує ся, що хто свое любить и шанує, то его и чужинцѣ шанують.

Теперъ зновъ хрунѣ хотять выбирати одного Француза, але питанє чи Русини до сего допустять. Я самъ якъ щирый Русинъ-Буковинецъ дуже остерѣгаю, бо тогды не будемо знати, що дѣє ся зь нашими грѣшми, а хрунѣ будуть за нихъ ѣсти ковбасу и горѣвку пяти. Мы маємъ завдячити п. Вахнови, що коли нашъ муніципалъ бувъ вѣдѣлєный, то вѣнь найшовъ \$1.000 неправно намъ закинєныхъ, котрі мы мусѣли бы були заплатити, сли бы не вѣнь се вѣдперѣ и поставивъ на своихъ, якъ правда.

Буковинець.

3 Винніпег, Канада.

Як тут живут Русини?

В нашім місті живе багато Русинів. Сли не мильсь, то іх тут около пять тысяч душ, отже і новин є досить, на жаль однак не можемо похвалитись добрим новими, а лише смутними.

Єсть тут досить церков, але кожда з них робить свій бизнес, а що до організації, то ми не поступили ані оден крок вперед. Що неділі маси народа збирають ся в Божих домах і з покорою слухають Служби Божої, а описі науки, в котрих найчастіше сиплють ся громи на противників, і говорять ся в них о бизнесі грошевім. Кождий „егомость“ хвалить себе, кождий каже: я лучший, і лиш я заведу до неба; за мною всі, бо через мене і спасеніє получите. Хто дасть бѣльш, той буде стояти блище престола з пять метровою свѣчкою в руках і наслаждатись, а хто не зо мною, той проклятий раз не все, в пеклі буде горіти і смоли достарчати... Ось які менше бѣльшє слова почуєте в кождій церкви.

А коли то все бідний мужик вислухає, що він робить? Вилепече всі молитви і приказаня, які тільки вміє, забє пів копи поклонів, ударить ся сотку раз у груди, виходячи з церкви вмочить цілу руку в посуду з сьвяченою водою і помаже собі геть ціле лице, і вже „святий“ вишпощи стане під церквою, запалить цигаро, подасть руку всім країнам і весело базікає, так що чоловік дивлячись з боку подумаеть собі: отсе красний нарід, отсе одна родина, отсе згода і любов; нема то як Русини!

І правда що нема. З під церкви йдуть домів. В одній маленькій комнаті містять ся нераз і пятнайцять людей; всі сідать до стола, попоїли що Бог дав, ну, а як звичайно при неділі, мають в себе бочівочку. — Іван котить до хати, Гринько шукає за чопом і сокірою, Кирило найшов онучу, щоби підвити чіп, бо замалий, та щоби, борони Боже, „святиго“ дару не вилати на

землю, бо і шкода, ну і підлога мокра буде, а коли кождий свое зробив, наливають в склянки і пють одні до других, та жичуть собі взаімно щастя, здоровля, згоди, любви і многих лѣт, при тім весело сьміють ся, жартують. В міру того, як бочка випорожняєть ся, чути голосніші розговори, кождий стає мудріший, кождий хвалить ся своїми подвигами, а на остатку повстає суперечка, оден другому поре мать, а вкінці бійка кулаками, котра ломить столи, крісла, ліжка, а в самім кінці: являють ся навіть ножі в руках, слѣдують стріли з револьверів, тяжке ушкодженє тіла і смерть. Зараз надходить поліція, доктори, амбулянс і беруть одних до „кози“, других до шпиталю, а ще инших до трупарні.

І чи вірив би чоловік, що се ті самі люде, котрих перед хвилику ще бачив як весело забавлялись і цілувались? Ні, сказав би що се инчі, але оно так дійсно єсть.

Ось на 29-го Новембра при 465 King Str. в Кацових домах таке саме було. По веселій забаві Гринько Герила дістав дві кулі, одну в живіт, другу в голову і бореть ся зі смертю. Марко Равляк з перестріленою рукою, а Йосиф Турчак і Петро Голубіцкий, хотая вийшли ціло, то зато пішли до Іванової хати, щоби відпочити довший час. — Се не перше і не остатне, таке трапляєть ся часто.

Тетяна Орішук зістала засуджена на три роки арешту, через найвисший суд Манітоби, за те, що кинула свою новонароджену дитину до вихodka, де єї найшла поліція неживу, а матір взяла під ключ.

Єпископ Серафим за те що дав розвід Михайлови Білявському, і оженив его з Катериною Стасюк, узнаний тоже за виноватого, але випустили его, бо тлумачив ся, що не знав прав канадійских, а після російских, він „мав“ право їх розвести і оженити. Білявський дістав шість місяців арешту вже давнійше за двоженєство. Се мада кара, але з тої причини, що Серафим дав ему свій розвід, суд не карав его острійше.

Се всьо чим можемо похвалитись. Доброго тут дуже мало, нарід страшно пє, коло кождої хати лежить досить порожних бочок, а вечером, то сотки мож нарахувати як таскають бочки на плечах, що аж встид і ганьба для нашого народа.

Люде схаменіть ся, покайтеся, пригадайте собі як ви тяжко працювали на ті центи, а тепер так марно їх пускаєте, та еще приносите встид ганьбу цілому рускому народови.

Т. Стефанік.

Збирайте гроші на Рускій Нар. Фондъ.

Надѣслане.

ОТЪ ЭКЗЕКУТИВНОГО КОМИТЕТУ В. Ц. Н. СОБРАНІЯ.

Всімъ Всечест. Отцамъ Духовнымъ и свѣтскимъ почт. делегатамъ В. Ц. Н. Собранія!

Экзекутивный комитетъ составивши Програму Первого Всеобщаго Церковно-Народнаго Собранія, слѣдовательно чтобы касательные лица уже напередъ знали ориентоваться о предметахъ сего для амер. греко кѣволичества на столь важнаго Собранія, публикуемъ его Програму, якъ слѣдуетъ:

ПРОГРАМА

Перваго Всеобщаго Церковно-Народнаго Собранія Греко-католиковъ въ Америкѣ.

Подерживаемого 26, 27 и 28 Декабря г. 1905. въ Бруклинѣ, Н. І.

1. Дня 26-го Дек. рано о 10 годинѣ Св. Литургія служаемая Предсѣдателемъ Экзек. Комит. О. А. Ст. Дзубай, въ греко кав. русской церкви Бруклинской (720 Leonard St. Greenpoint). Торжественное Слово выголоситъ мѣстный свѣщ. О. П. Кешелякъ. Спѣвати же будетъ церк. мѣшанный Хоръ изъ Пассаикъ подъ управленіемъ г. І. Воруха.

2. По св. Литургіи въ залѣ засѣданій привѣтственное слово Предсѣд. Экзек. Комит. О. А. Ст. Дзубай.

3. Оправданіє Делегатовъ высланныма членами Экзек. Комитета.

4. Вольба Предсѣдателя (изъ Свѣщ.) 2 подпредсѣдателя (изъ свѣтскихъ) и Письмоводителей (изъ Свѣщ. 2 изъ свѣтскихъ) для сего Собранія.

5. Отворительное слово зволеного Предсѣдателя.

6. Короткій историческій оглядъ на жизнь гр. кав. Русинѣвъ въ Америкѣ. Скажетъ г. Павелъ Ю. Жатковичъ.

7. Потребность упорядкованія нашихъ церковныхъ дѣлъ учрежденіемъ Епархіи, Епископства, представитъ О. А. Лавришинъ.

8. Выраженіє, что мы всѣ гр. кав. хочемъ до одной Епархіи принадлежать.

9. Меморандумъ посылаемый до Риму и до Американскихъ лат. Епископовъ и до Греко кав. Епископовъ цѣлого свѣта составленный высланнымъ Комитетомъ. Предложитъ О. А. Голошный.

10. Высланіє 5 членоваго Комитета для конечного составленія Меморандума еще подъ часѣмъ Собранія.

11. Установленія правилъ „Автономіи“ для сочиненія и предложенія О. Юлія Медвецкій. Дословный текстъ сего сочиненія, появленый въ газетахъ, кождому делегату на мѣстѣ дорученъ будетъ.

12. Вольба и присяга Урядниковъ Автономіи.

13. Предложеніє объ учрежденіи Епархіальнаго Фонду отвѣтно рѣшенію Кливландскаго Засѣданія. Представитъ О. І. Гануля.

14. Собираніє добровольныхъ жертвъ про Епархіальный фондъ.

15. Инныхъ предложенія и просьбы.

16. Пращальне благодарственное слово Предсѣдателя.

Читайте, що каже Дрѣ Ландесъ:

Я маю найбільшу практику въ Сполучєныхъ Державахъ, Канадѣ, Мексицѣ и Полудневої Америцѣ.

Черезъ 20 лѣтъ я лѣчивъ Але сли можешъ бути вылѣченый, я тебе вылѣчу. Лѣчу лишь мужинѣ. Що небудъ тобѣ долагає Але и вылѣчу ихъ. скажи або напиши менѣ. Вылѣчу кождый выидаекъ. Хоробы мѣхура и почѣкъ. до якого ся возмю. Хоробы крови и шѣбры. Если є не до вылѣченя не беру ся до него. Утрата памяти. Сли не можешъ бути вылѣченый, скажу тобѣ вѣрнѣ. Утрата животности. Лѣчу безъ болю, не вздертво.

Що року лѣчу тысячѣ людей.

Роблю сотки операцій щѣ мѣсяця.

Вылѣчу тя дома, сли не можешъ прійти до мене.

Памятай: Порада особиста або листовна дарѣмъ.

Сли еси хорый зайди або напиши до

DR. LEONARD LANDES,
140 E. 22nd St., New York, N. Y.

Книжка Рахункова

Ся книжка потрібна кождому рускому робѣтнику, фармерови и бизнесменѣ. К 210.

Цѣна 50 центѣвъ.

SLOVO, BOX 353, SCRANTON, PA.

Хто возьме ся книжку въ разпрѣдѣ, дістане добрый презентъ.

„SVOBODA“ (LIBERTY)

THE RUTHENIAN WEEKLY
published every Thursday
at 209 Linden Str., Scranton, Pa.

JNO. J. ARDAN,
Publisher and Editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893

Advertising rates furnished
on application.

Entered as second-class matter July 16
1903 at the post office at Scranton, Pa.
under the Act of Congress of March 3,
1879.

„Свобода“

видається для руского народа в
Америці в органъ „Р. Н. Союзъ“,
виходить що тижня в Четверъ
и коштує:

В Америці на 12 місяців... \$3.00
до старого краю на 12 місяців \$2.00
В Америці на 6 місяців... \$1.00

Галичане можуть замовляти „Свободу“
через Книгарню Шевченка ул. Театральна
ч. 1, Львів.

Оплатувати газету треба все-
гда в горы.

Гроші треба посылати в режістрова-
них листів, або через експресовий, або
чековий money order (моней ордер). Мо-
ney order, то є карточку, котору достанете
вдв почтара або агента на експресовій
офіс, пошлите намъ, бо безъ того ми не
можемо грошей достати.

Адресъ:

„SVOBODA“

Box 353,

SCRANTON, PA.

Хто хоче, чтобы его адресъ змі-
нити мусить подати намъ, кромъ
нового, такожъ свой старый адресъ.

Передъ гр. кат.

Конгрессомъ.

Папскій делегатъ, Д. Фальконіо, який перемеш-
кує в Вашингтоні, Д. К.,
написавъ дня 14 Децембра,
1905, писемъ до о. А. Го-
добая, вь якомъ заявляє,
що не знавъ нічого про
з'їздъ приготавляючого
Комітету, що відбувъ ся
в Клівланді, О., а довѣ-
давъ ся про сей з'їздъ,
якъ и про маючий відбу-
тись вь Брукліні, Н. Й.
Конгресъ, дочерва зъ писа-
ма о. А. Дзубая, датовано-
го Новембра 28-го 1905, до
котрого бувъ долучений
такожъ протоколъ кліве-
ландского з'їзду. Ввиду
того, що конгрегація для
Розширення Віри вь Римѣ
власне застановляє ся
надъ справою установленя
католицкого епископа гре-
ко-русского обряду вь Спо-
лученыхъ Державахъ, деле-
гати вважає такий Конгресъ
на теперъ невѣдомимъ,
и каже, що Конгресъ му-
сить бути водложений на
познѣйше. Рівночасно жа-
дає, чтобы о. Гогобай по-
вѣдомивъ про се греко-
русскихъ священниковъ.

Кромъ сего той самъ
папскій делегатъ завозвавъ
до Вашингтону оо. Дзубая
и Ганулю (предсѣдателя и
письмоводителя ексекutive-
ного комітету) певно та-
кожъ вь той цѣли, чтобы
ихъ водклонити вѣдъ дер-
жана Конгресу 26-го Де-
цембра, 1905.

Якъ бачимо, Конгресови
власно підъ ноги досить
великій перешкоди зъ бо-
жого католицькихъ цер-

ковныхъ властей. — Ка-
жуть, що те о. Гогобай по-
старавъ ся о те, и твердже-
не таке дуже правдоподѣ-
не.

Помимо того однакъ, зда-
єсь, що Конгресъ таки вод-
будєсь, тільки вже зѣ-
мченемъ числомъ свя-
щенниковъ и делегатѣвъ, бо
зъ погляду католицькой цер-
кви буде вѣдъ нелегаль-
нымъ.

Оно може и лѣйше, що
такъ сталося, бо греко ка-
толики скорше перекона-
ють ся, що легальними
средствами вѣдъ Риму не
добють ся нічого.

Вь сѣмъ числѣ „Свобо-
ды“ друкуемо програму
Конгресу. Она сама за се-
бе говорить. Сподѣємось,
що надъ кождою точкою
буде допущена дискусія,
иначе не булобъ змыслу
ставити при конці внесє-
ня, після того якъ все по-
передне ухвалено. Здаєсь
такожъ, що на чолѣ про-
грамы повиннабу була сто-
яти така рѣчь якъ протестъ
проти усѣхъ розпоряджень
Риму кривдячихъ гр. кат.
церкву вь Америці та вод-
повѣдній революції визна-
ючий усѣхъ грек. кат. свя-
щенниковъ и вѣрныхъ до
задокументованя того про-
тесту вь житю, вь практи-
цѣ.

Статутѣвъ організації Гр.
Кат. Церковныхъ Громадъ
вь Спол. Державахъ не по-
даємо, разъ задля браку
мѣсяця, а друге тому, що
хотябъ мы ихъ и надру-
ковали, то зъ причини я-
зычія, якимъ они написа-
ні, мало хто ихъ зрозу-
мѣвъ бы.

Важнѣйшій точки тихъ
статутѣвъ такий:

Всѣ гр. кат. церковні
громады творять одно тѣ-
ло, корпорацію. Маєтки
поодинокихъ церковныхъ
громадъ записують ся на
ту корпорацію. Нова гро-
мада церковна може пов-
стати (крѣмъ выѣмковыхъ
выпадковъ) лишь тамъ, де
є неменше 150 родинъ и
300 самотныхъ.

Голосъ вь справахъ цер-
кви мають лишь члены
мужчины, скѣнчившій 21
лѣтъ житя. Священникъ є
всегда предсѣдателемъ па-
рафіи и лишь вѣдъ може
скликувати парохіальній мі-
тинги. Священника вибирає
митингъ парохіальній, але
лишь зъ тихъ трехъ, якихъ
имъ предложитъ „Головна
Управляюща Рада отъ ду-
ховнического сану“. Тро-
стисами церковными мусить
бути предсѣдатель „Авто-
номіи“ и мѣсцевый свяще-
никъ, кромъ того двохъ
людей зъ громады.

Вже зъ тихъ кількохъ
точокъ статутѣвъ видно,
що они не зовсѣмъ спра-
ведливий, а вь многѣмъ не-
ясній та односторонній. Обо-
в'язкомъ зойшовшихъ ся
на Конгресъ буде ихъ спра-
вити.

Конференція імміграційна,

що відбула ся недавно вь
Нью-Йорку приняла слѣду-
ючий резолюцій:

1) Треба скликати між-
народній еміграційний кон-
гресъ.

2) Поправити теперѣш-
ний законъ вь сей способъ,
чтобы:

а) не допускати умысло-
во нерозвиненыхъ, черезъ
що не розумѣсь однакъ
не умѣючихъ читати нѣ
писати.

б) означити выразно, що
розумѣти підъ тими, ко-
три можуть стати тягаромъ
публичнымъ.

в) Урядъ має постаратись,
чтобы пассажиры 3 ой класъ
сы мали два разы стѣлько
воздуха и мѣсяця якъ те-
перъ.

г) На корабляхъ для па-
сажировъ 3 ой класъ ма-
ють бути спѣльній їдаль-
нѣ. Скѣлькість и якѣсть
їды означити еміграційна
комісія. Їда має бути по-
давана при столѣ, а не вь
спальни, и кождый емі-
грантъ має достати крѣсло.

3) Компанія корабельній
мають заплатити \$100 кары
за кождого емігранта во-
дѣсланого до краю. (Доси
платили кару лише за хро-
нічно хорыхъ).

4) Іммігрантовъ має огля-
дати, вь портѣ, вь котромъ
сѣдають на корабель, спе-
ціальна комісія еміграцій-
на американська, котра
має бути утворена вь ев-
ропейскихъ портахъ, че-
резъ що заощадить ся
втрата и клопотѣвъ тымъ,
котрий опѣсля малибъ бути
завернені звѣдси до краю.

5) Вь портахъ европей-
скихъ мають бути заложе-
ні американскій рядові
бюра еміграційній, котри
будуть удѣляти інформа-
цій дотично тутешныхъ
обставинъ. Вь сей способъ
іммігранты будуть ухоро-
нені вѣдъ выиску вѣлля-
нихъ покутныхъ агентѣвъ.

6) Зъ деякихъ портѣвъ
европейскихъ кораблѣ му-
сять безусловно пристава-
ти вь полудневныхъ амери-
канскихъ портахъ, чтобы
струю імміграційну спра-
вити на полудне и полу-
дневный захѣдъ.

7) Горожанскій (сити-
зѣньскій) паперы будуть
выдавати суды федеральній,
а не станові якъ доси.

8) Президентъ повиненъ
назначити спеціальну ко-
місію, котра буде ся за-
нимати выключно іммігра-
цією.

9) Народна Федерация
Горожанська має установи-
ти комітетъ для нагляду
надъ імміграцією и органа-
ми що нею займають ся.

Конференція выразилась
проти допущєня азійскихъ
(жовтошкѣрыхъ) народовъ
до Сполученыхъ Державъ.

Вь конференції брало у-
часть 36 гвернерѣвъ, мно-
го конгресменѣвъ и сена-
торѣвъ, професоры універ-
ситетѣвъ и другі вызначні
люде. Не бракувало тамъ
и ворогѣвъ імміграції, але
прихильники еѣ були вь
бѣльшости якъ слѣдно зъ
повысшихъ резолюцій.

Коли оденъ Нѣмецъ зъ
Масачусетсъ выступивъ
проти імміграції Славянъ
та доводивъ, що 21 прѣ-
дъ Славянъ сидять по ареш-
тахъ, то оденъ професоръ
зѣнявъ его зъ пантелику до-

казавши такожъ на подѣста-
вѣ статистическихъ данныхъ,
що вь Спол. Державахъ на
1000 сенаторѣвъ 22 сидять
зъ арештахъ за подкупъ.
Другій професоръ, Стай-
неръ доказувавъ, що іммі-
грантовъ псують тутешній
нечесній політикеры, спеку-
лянты и другі, даючи имъ
злый примѣръ. Говоривъ
вѣдъ такожъ, що іммігран-
товъ арештують звычайно
за дробницѣ, мѣжъ тымъ
якъ многі высокопоставле-
ній Американцѣ находятъ
ся на свободѣ, а только
тѣ сидять, котрыхъ про-
ступки справдѣ були ве-
ликі. Противъ ограничєня
імміграції промавлєвъ та-
кожъ звѣсний мільонеръ
Карнегі.

Загаломъ показалося, що
американскій капіталісты
потрѣбують дешевого ев-
ропейского робѣтника и що
імміграція не буде заста-
новлена такъ скоро. Зъ то-
го повинні бы корыстати
нашій люде и приходити
до Америки, але не на те
лише, чтобы працювати за
несий грошъ и збогачувати
тутешныхъ капіталістѣвъ,
а чтобы освѣдомлюватись, та
стати розумными, культур-
ными людьми, принимаючи
вѣдъ Американцѣвъ все що
у нихъ добре а водкладаючи
заразомъ ихъ хибы. Добре
бы було такожъ, чтобы на-
шій люде не дусились ли-
ше по схѣдныхъ и пѣвнѣч-
ныхъ стейтахъ, де и такъ
богато народа, але ишли
дальше на захѣдъ и на по-
лудне, де платня такожъ
не зла а неразъ навить
лѣйша и де чоловікъ скор-
ше може выбитись на са-
мостѣйне становище, мѣжъ
тымъ якъ на всхѣдѣ або
пѣвнѣчѣ зѣстане все лѣпшъ
чорнымъ робѣтникомъ.

Поклик до Американь- скихъ Русинѣвъ.

Якъ вѣдомо читателямъ
„Свободы“, по цѣлій Укра-
їні розпочалась величезна
боротьба, и страшна хмара
кровавѣй революції зависла
надъ нек. Нашъ українскій
нарідъ, що жиє понад слав-
нимъ широкимъ Дніпромъ, вже
більш, якъ 250 рокѣвъ слѣгне
під московскимъ ярмомъ, але
теперъ вінъ стає до боротьби.
Брати наші на Україні
згромаджують ся вь купи
и радять надъ поліпшенемъ
своей гіркої долі. Вони взь-
вають о ратунокъ, справе-
дливѣсть и волю. Дорогі
брати! Чи годять ся намъ
позістати взадъ відъ нихъ, чи
не лежить на насъ обов'язокъ
спомогти ихъ вь ихъ святій
боротьбі? Невже ми свій
рідний край опустили на
все и стали вь Америці віль-
ними відъ усякихъ обов'язківъ
до своей вітчизни? О, ні,
брати, сто разъ ні! Бувъ би
то великий вѣстидъ для насъ.
Намъ не годить ся опуска-
ти рукъ безчинно, и не до-
сить тішити себе думкою,
що ми належимъ до велико-
го народу, котрий теперъ
піднявъ ся до завзятої бо-
ротьби проти своїхъ гноби-
телѣвъ, не годить ся серцемъ
співчувати имъ, а нічого не
ділати! Возьмімъ собі при-
кладъ зъ жидѣвъ, котрі зібра-

ли зъ цѣлої Америки до 1½
мільона долларѣвъ на своїхъ
единоплеменниківъ вь Росіі.
Даймо и ми своимъ братьямъ
після своей можности! То
єсть нашимъ съвѣтямъ обо-
в'язкомъ на сій вільній зем-
лѣ Вашингтона, політиі
кровію борцівъ за волю.

Днесъ настала пора, ко-
ли Україна просить помо-
чи у насъ. Поможімъ же, бра-
тя, нашимъ братьямъ збити
кайдани зъ рукъ нашої нень-
ки України, а вона стори-
цею відплатить намъ за на-
шу поміч. Подаймо руку
братерську нашимъ братьямъ,
покажімъ діломъ, що ми дій-
сно належимъ до великого и
славного українского на-
роду! А Україна, якъ нень-
ка обізветъ ся до насъ:
„Ото мої діти, мої вірні
сини, котрихъ вороги загна-
ли вь далеку чужину, и за
моремъ не забули мене и
звѣдтамъ подають мені руку
помогти!“

Пам'ятаймо, дорогі братя,
що ми ту жертву прине-
семъ не кому другому, а
самимъ собі. Бо якъ би була
Україна вільною, не булобъ
кордону міжъ Україною та
Галичиною, не знущалисьъ
би надъ нами вь Галичині
Ляхи и не заганялабъ насъ
недоля вь американскій май-
ні, — а булѣбъ ми і у се-
бе дома, вь своей рідній ха-
тѣ панамі!

Тов. Р. П. Михайло Довбенко.

Кривава боротьба.

Вь сей часъ увага цѣлого
сѣвіта звернена на Росію,
де теперъ відіграють ся ве-
ликі історичні події. Уся Ро-
сія уявляє собою малюнокъ
величезної боротьби. Ши-
рокою могутньою хвилею
розливъ ся революційній
рухъ по великімъ обшарі Ро-
сії. Все, що тільки знайшло
ся вь ній живого, все вь той
чїй иньшій способѣ бере у-
дѣл вь тій боротьбі. Бороть-
ба ведеть ся за звільненє
130 мільонѣвъ народу зъ підъ
царського ярма и кнута,
котрі вь протязі цѣлихъ вікѣвъ
страшнимъ тягаремъ висѣли
на ший народній и дусили
усяке жите. Боротьба ве-
дєть ся за нове лѣйше жи-
те. Ударъ за ударомъ тяжко
падають на голови прихиль-
никівъ старыхъ порядківъ, и
багато побѣд одержавъ нарідъ
вь тій боротьбі.

Гнілий царатъ валить ся
зъ усѣхъ сторінъ; зъ нимъ разомъ
падає и гине и все те, що
такъ або инакше звязало
свою долю зъ самодержавіємъ.
Усѣ царскі прихвостні, рі-
жні царославні агенти, ко-
трі на гроші царя, якъ жа-
би по дощі, розвелись по
всѣхъ кінцяхъ землі и своимъ
хрюканємъ троїли жите лю-
дей, теперъ мусять піти на
пси.

Але ще далеко народѣвъ
до остаточної побѣди, ще
нічого певного нарідъ собі не
завоювавъ, бо царскій ма-
ніфестъ про конституцію, якъ
показує ся спрѣза, не бѣль-
ше, якъ тільки звычайна обі-
цянка, котра, якъ и всѣ обі-
цянки царя, сама по собі
нічого не вартѣ. Нарідъ ко-
ристаєть ся тільки тимъ, що
самъ собі своею кровію здо-
бувъ и силою утримує. Сум-
но то виглядає, але то такъ.

Нічого цар и его урядъ не
хоче задарма давати наро-
дові, а все нарідъ мусить
купувати собі дорогою ці-
ною — своею кровію. И всѣ
балачкі про „великі мило-
сти“ даря народѣвъ, то є
брехня и опуканство. Ні-
чого царъ народѣвъ ніко-
ли задармо не дававъ и
не дає, а нарідъ самъ собі
силою відбєрає. Коли по
всѣхъ великихъ містахъ стала,
майже що-дня, відбувати ся
такъ численні зібраня узбро-
єнихъ студентѣвъ та робѣтні-
ківъ, що годі було ихъ силою
и вибухъ загальній робѣтні-
чий страйкъ такихъ розмірівъ,
що мало не перевернувъ у-
сю Росію, тоді царъ видавъ
маніфестъ про волю зібранъ,
страйківъ и т. п. Царъ не мігъ
не зробити того, бо то бувъ
єдиний его ратунокъ. Якъ би
царъ вь той часъ загального
повстаня відваживъ ся на
битву зі своимъ народомъ, то
певно уже давно-бъ правили
панахиду по всій царській
фамалії. Коли селяне поча-
ли сами відбєрати собі зе-
млю у панѣвъ та монастирѣвъ,
а мимоходомъ палити пан-
ськѣ маєтки та рѣзати ма-
нахѣвъ — тоді царъ видавъ у-
казъ про відѣбранє землі
відъ монастирѣвъ та про „у-
дѣлнѣ“ землі. Селяне пе-
рестали платити податки та
выкупне за землю, тоді
царъ маніфестомъ обіцявъ ска-
сувати выкупні виплатки.
И амністія „політичнихъ“
була оголошена царемъ тѣль-
ко тогді, коли нарідъ роз-
руйнувавъ по многихъ містахъ
тюрми и увільнивъ звѣдтамъ
борцівъ за волю.

И такъ усе робило ся. Царъ
своими маніфєстами та ука-
зами тільки стверджувавъ те,
що нарідъ уже здобувъ собі
силою, не чекаючи на лас-
ку царя. Уся боротьба про-
вадилась революційнимъ
спляхомъ, и тільки вь той спо-
сібъ и було народомъ де-що
здобуто. Кождий крокъ сво-
ей боротьби нарідъ поливавъ
своею кровію. И то не черезъ
те, що нарідъ того хотѣвъ.
Ні, виновники того розливу
народної крови суть ті
кати-прихильники кнута и
темряви, котрі за часи цар-
ського панованя добре при-
лаштували ся на народній
карку, ссали народню кровъ
и кричали, що нарідъ самъ
того усього бажає, що на-
рідъ ще молодий и темний и
не має права на свободу.
На совѣсти цѣхъ ворогѣвъ на-
рода и поступу лежить про-
лита народня кровь. Оденъ
селянинъ на з'їзді вь Москві
казавъ: „Хто не хоче про-
литя крови, най каже про
тото нашому уряду: не
мы починаемъ революцію.“
Ті слова вказують, що на-
рідъ добре розумѣє, на чімъ
полягає успѣхъ боротьби за
волю, а такожъ и те, що
боротьба та далеко ще не
скінчена. Та и факти житя
за остатні часи занадто ви-
разно свѣдчать о тімъ, що
царъ те, що одною рукою
дає, другою назадъ відбєрає.
Наприкладъ: не вважаючи
на конституцію, арештува-
ли предсѣдниківъ селянъ на
з'їзді вь Москві, а по мно-
гихъ губерніяхъ заведєво ви-
емковий станъ; не вважаючи
на „амністію“ багато бор-
цівъ за волю гниють по тюр-

має в тіх містах, де не було сильних заворушень; не вважаючи на „волю слова“, велика більшість провінціальних часописів підлягає ставленню цензури.

Але, як нема такої сили, котра могла б зупинити ріку в повінні, так ніякі заходи царських поспіх не зможуть зупинити побідного ходу усіх народів Росії по шляху боротьби за волю. Уже нарід не питає, чи він має право на волю, чи ні, а силою добуває собі своє найкраще достояння, свободу, і в той спосіб яснійш від усіх інших доказів, свідчить, що він має те право. За своє волю нарід платить саму найбільшу ціну, яку тільки може дати, то є кров і життя своїх найкращих синів. І та жертва не піде на марно. Ще не раз цар буде видавати маніфести та укази, де буде проявляти різні „великі милости“, і, можливо, боротьба зайде так далеко, що цар проявить свою найбільшу „милость“, яку тільки він годен зробити, а власне, цілком відвертити ся від влади, і маніфести писатиме сам нарід.

В. Гордієнко.

Настрій суспільності в Росії.

„Нема миру! Нема довіри жадному слову, котре виходить з висших урядових кругів!“

Такими словами російській поступовий часописи характеризують настрій російської суспільності. Все менше і менше робить ся число людей, котрі вірять в те, що воль сучасного уряду можна сподівати ся чого-небудь доброго для народу. Та і сам уряд, не маючи спромоги утаювати далі свої дійсні замьри, відкрито заявляє, що більше того, що уже дано, нічого сподівати ся. А позаяк уся конституція існує тільки, як об'янка, то з того ясно, що уряд не хоче завести в Росії дійсний конституційний лад. Та, здаєсь, як показують події останніх часів, мало хто о то і дбає. Усі народи Росії готують ся до великої і вже останньої битви з своїм спільним ворогом, злочинним урядом, котрий не хоче добровільно дати народи волю. Уряд, як хижий зв'яз, котрий понав вельзну клітку, пробує рожні давно вже сто раз перепробувані засоби і то видає маніфести з об'явками рожних свобод, котрі, звичайно ніколи не виконують ся, то знов заводять військовий стан по цілих губерніях і мордує страйкарів. Але нічого те не помагає. Військо не слухає розказів уряду і що далі, то все більше переходить на сторону народу; чорносотенці, котрі до того часу були мочною підпорою уряду в боротьбі проти народу, тепер скрозь уже бють, а з другого боку, усі організації селян, робіт-

ничих і усіх інших поступових людей рожних фактів залишили на часі свої деякі незгоди і сполучили ся в одну спільку, щоб спільними силами нанести остатній смертельний удар царотворі і всему тому свинству, котре завелось в Росії за довгий час царського панования. Робота по організації загального повстання, як признають проводирі, иде дуже успішно, і часі останніх рахунків народу з своїми гнобителями близько.

Революційний подій останніх часів в Росії.

В північно-західних провінціях Росії вибухло повстання. Населене тих провінцій складаєть ся майже виключно из Латиських та Нёмцьких. Латиські, котрі замешкують ту окраину, ще воль доісторичних часів, уявляють собою підляглу класу, переважно безземельне селянство. Нёмці, котрі прийшли там далеко пізнійш і завоювали той край, єть класою пануючою: власителі великих маєтків і мешканці м'єст. Повстання має свій початок воль Латиських, котрі вже давно ведуть уперту боротьбу проти своїх панів і державного уряду, котрий там, як і скрозь, стоить на стороні пануючих. Крім того, уряд російський вже воль давня сидував ся знищити Латиських, як пацію, заборонаю латиської мови в школах, в церкві і т. д. Все те викликало велике невдоволення і привело до сучасного повстання, котре, як видно з усього, з'організовано добре. Повстанці Латиські захопили в свої руки усі м'єста в той окраині, найбільше з них портове м'єсто Ріга утворили метрополією, вигнали звідтам російських урядників, поставили зам'єст их, своїх виборних і оголосили весь край республікою, незалежною воль Росії. Мешканці Ріги і Лібава почали масами утікати за кордон. Повстанці утворили міліцію, котра патрулює м'єсто і підтримує порядок. Губернатор м'єста замкнув ся в фортецю і домагаєть ся, щоб в Рігу на гвалт були прислані декілька військових кораблів. Вжити проти повстанців військ, котре знаходить ся в той окраині, уряд не може, бо війська і замало та і те саміатизує повстанцям. Послано туди 12 тисяч козаків, котрі задля желізного страйку мусять маширувати і не скоро прийдуть там. А тим часом цар видав указ, яким зносить ся заборона латиської мови і цілому краю об'являєть ся автономію. В м'єсті загальний страйк усіх фабрик, і зупинив ся всякий бізнесовий рух.

Найважнійшим фактом останніх часів єть д-

яльність робітничих організацій. Усі радикальні робітничі організації злучили ся і вибрали так званний „провізоричний“ уряд, то є уряд, котрий буде існувати побіч з царським урядом і буде стояти на чолі революційного руху, а коли старий уряд в той чи иній спосіб буде усунений, то его м'єсце заступить провізоричний на той часі, поки буде скликано „Установче Зібрання“. Предсідатель спільки робітничих організацій Хрусталева зостав арештований, бо підозр'євали, що воль є і президентом провізоричного уряду. На пропозицію випустити Хрусталева хотіть під залог, прокуратор відповів р'шучим отказом. Сподівали ся, що через арештоване Хрусталева вибухне загальний страйк, але представники робітників, зобравшись на нараду, ухвалили страйку з того приводу не розпочинати, бо шкоди революційному руху через арештоване одного з робітників, бодай з найважливіших, багато нема, а сили робітників треба берегти для маючого скоро бути загального страйку. Крім того, представники усіх радикальних організацій видали до народу маніфест, на взір царського, тільки, розумієсь, иншого змісту. Маніфест починаєть ся переліченням злочинств і злочинів царського уряду і кінчить ся покликком усього населення Росії до відкритої боротьби проти уряду.

Єдиним ратунком краю воль сталого пролиту на родноі крові і анархії маніфест вважає скинене сучасного уряду через скликано Установчого Зібрання, і чим скорше то буде, тим л'єпше. Для того маніфест покликкує усіх горожан Росії перестати платити податки, а тих, хто має в державних і щадничих банках гроші, забирати свої гроші назад. В той спосіб буде нанесений сильний удар воль останньому жерелу життєвої сили сучасного уряду, бо вже воль не має жадної спромоги позичити грошей ані у себе дома, ані за кордоном. Маніфест той був підписаний усіми представниками робітничих і селянських організацій.

Шість поступових часописів в Петербурзі перекручували той маніфест і таким чином розповсюдили его по всій Росії. На другій день усі провідирі організації, котрі підписали своє имя на том маніфесті а також декотрі з редакторів часописів, надрукувавших той маніфест, разом близько 250 душ, були арештовані. Але в маніфесті робітників було зазначено, що в разі арешту всіх підписавших ся, их м'єсце зараз займуть другі уже вибрані для того люди, і організація не розпаде ся.

Як з усього видно, ця організація є сильна і має відограти р'шучу роль в справі російської революції. Уряд добре то бачить і силуєть ся всіми способами знищити є. Але р'ш'є, ніж об'явити своїм маніфестом р'шучу війну урядові, організація добре вижила усі сучасні обставини і вим'єрала свій р'шучий крок.

Селянський заворушення, чим далі, то все більше переходять з стихійних вибухів голодних протестів в організоване повстання, з котрим боротьба силою становить ся для уряду чим раз тяжшою, а часом і цілком неможливою. Особливо кепсько для уряду стоить справа з селянами в тих провінціях, де повстав голод. Голод в том році так сильний і так велику обхопив територію, як того не було вже кількадесять років. Посланим проти заворушень селян генералам і військови був отданий розказ побільше стр'єляти, а поменше арештувати. Але справа скоро показала, що голодних селян так багато, що усіх перестр'єляти не можна. Тоді Дурново, міністер внутрішніх справ, видав розказ не видавати заворушеним селянам збожа з земських запасних провіантських складів. Здавалось, що то був добрий засіб, щоб виморити людей голодом, але і то не помогло: воль голоду мерли майже виключно малі діти, котрі в бунтах жадного уд'єлу не брали. Дорослі російські мужики, виховані на періодичних голодівках, з тим більшою розпущою і завзятістю стають до боротьби, бо им нічого більше не лишаєть ся. Це не могло не зробити вражіння на их катів, і генерал Максимович, присланий на м'єсце убитого генерала Сахарова, уже дотримуєть ся відносно селян цілком иншої тактики. Селяне знов достають в позичку збожа из земських запасних складів, і мало того, Максимович об'являє, що усім родинам, котрих батьки були застр'єлені або замордовані козаками, будуть видані грошеві запомоги.

В Москві збунтував ся п'єкадрон козаків. До того часу козаки, як одна з найтемнійших класів російського населення, були найв'єрнійшими прихильниками царя. Ще недавно цар складав им свою особисту подяку за в'єрну службу ему. Але те, що з них роблять катів усього народу, викликало м'єж ними великий незадоволення, і вони також починають протестувати. Начальники відбирають у них зброю і набої.

Крім того, в Москві збунтував ся цілий Ростовський регімент гвардії. Вони вже давно проявляли настрій непослуху і зби-

рали ся на наради; з той причини м'єж ними були зроблені численні арешти. 16 го грудня гренадіри силою увольнили своїх арештованих товаришів, вигнали усіх офіцерів, арештували декотрих нелюбимих капіталів, захопили всі свої руки арсенал, склад зброї, амуніції і набоїв, а навколо казарм розстали скоростр'єльні машини. Зам'єст звичайного щоденного розказу вони видали вользу, де выставили рожні вимоги, м'єж иншим і політичного змісту. На чолі регіменту стоить комітет, складаючий ся з двадцяти вибраних жовнірів. Жовніри других регіментів в Москві, а також і козаки, відмовили ся выступити проти заворушених, а в декотрих полках жовніри також пред'євили ти самі вимоги, що і Ростовський регімент, своєму начальству, хоч до відкритого бунту і не дійшло. Правдоподібно, що начальство згодить ся задовольнити усі вимоги жовнірів.

Ходить погосло, що цар в день своїх именин, 19-го грудня, хоче видати новий маніфест про заведення загального голосованя в Росії. Друга, більш правдоподібно, що цар все більше схиляєть ся на сторону так званої „придворної камарилі“, партії ворожой усякому поступові і реформам, і що для подавлення революційного руху в Росії буде утворена „військова диктатура“ з великим князем та Ігнатьєвим на чолі.

Численні арешти проводирів поступового руху заразом з наданем диктаторської влади губернаторам рожних провінцій і з утисками, якй щораз більше чинять ся робітникам і робітничим часописам, — все це вказує на те, що партія ворожа реформам, користаючись часовим вглядним спокоем в краю, знов набирає нахабности і пробує звести на ніщо ті свободи, котрі народ собі завоював. О стільки тоє може им удати ся, покаже недалека будучність. Усе залежати-ме воль того, о скільки численна частина війська буде на стороні народу.

Ще не вмерла Україна

Дня 3. децембра справляв наш товариш Ф. Антонів іменини в день свого патрона.

Запрошені гості прибули на повитане свого товариша; майже самі члени читальні „Просвіти“. При патріотичних піснях час минав скоренько і весело. При відході тов. Ф. Антонів запросив гостей за стіл і подякував за спільну любов і братерську руку. На те гості відповіли: „Многая літа“, „Ще не вмерла Україна“, „Не пора, не пора“, і „Який то шумний

Боліте 30 літ
всемірно-язвістий
„ЯКОРНИЙ“
ПЕНЬ-ЕКСПЕЛЛЕР
Дра Рихтера употребителі паче
наилучшее втираніе отъ
ревматизма, подагры, про-
студы, ломоты
и прочихъ болязней.
Во избѣжаніе поддѣлокъ слѣдуетъ
обращать вниманіе на фабричный
знакъ „ЯКОРЬ“
Упаковка по 25 и 50 ст. продается
во всѣхъ аптекахъ и въ складѣ
F.A.D. RICHTER & Co.,
215 Pearl St., New York.

вітер грає від Сяну, Буга до Карпат“. Ся пісня пригадала наш рідний край і М. Довбенко пригадав усім гостям за наших братів на Україні, котрі в той час кров проливають за поліпшене стану свого народу, і зазав усіх зложити добровільні жертви на наших братів. Жертви поспіпались від усіх з щирого серця, лише один гість з лона москвофілів сказав, що він ані цента не дасть, бо москвофіли би з него сьміялись. Жертви зложили: М. Довбенко, Стеф. Штогрин, Вася Слободзян, Мик. Крушинський, Ів. Бойко, Зоф. Кохан, Катер. Маковіч і Стеф. Галій по 25 цнт., Дорія Клубок і Ан. Васильців по 15 цнт. Разом \$2.80. По зложеню жертв Довбенко подякував гостям словами: „Най Бог стократно вам заплатить, а тов. Антонови най Господь пошле прожити щасливо до золотого весілля!“

В. Слободзян.

— Впишіть ся до „Читальні“. Лише 1.50 дол. на рік. За ті гроші буде доставати одну цікаву книжочку кожного м'єсяця. Адресуйте: CZYTAŁNIA, Box 333, Scranton, Pa.

На Продаж — Тано! БУЧЕРНІ І ГРОСЕРНІ

на добрім м'єсці, добрий приступ, корнер. Продаю тому, бо мушу йти до краю. Гросерня і бучерня мусить бути продана до 29 Децембра, 1905. Адрес: Anna Martonyak, 3 Fourth St., Ansonia, Conn.

Календарь

„ПРОСВѢТЫ“ по 50 цнт. и другі по 35 цнт.

можете вже н а б у т и в ъ

Руской Книгарнѣ

Box 128, Scranton, Pa.

Въ календарѣ „Просвѣты“ находитъ ся багато користныхъ інформацій для фермерів.

— ХТО посилає гроші до Р. Н. Фонду, то найпише на чек, або моніордеръ А. A. Sharshon, (Shamokin, Pa.), а той чек чи моніордеръ най зашле до о. Велигорського.

Так само, хто посилає гроші до Р. Н. Дому, найпише чек чи моніордеръ на имя А. A. Sharshon, (Shamokin, Pa.), а той чек найпошле до о. Струтинського, бо п. Иванъ Глова вьздає до краю і для того на его м'єсці касіромъ Р. Н. Дому і Р. Н. Фонду ставъ п. А. Шаршонь.

СПРАВЫ „СОЮЗА“

Головний Уряд „Р. Н. С.“ на роки 1904—1906.

Головний } КОНСТ. КИРЧОВЬ,
председатель } 140 Essex St.
Jersey City, N. J.
Головний } С. ЯДЛОВСКИЙ
секретарь } Box 76,
Jersey City, N. J.
Головний } АЛЕК. ПАРШОНЬ,
касир } 524 Pine & Franklin St.
Shamokin, Pa.

Ихъ заступники:
Место-председатель.....С. Матренко
OLYPHANT, PA.
Заст. секретаря.....Иос. Кульчицкий
BALTIMORE, Md.
Заст. касира.....А. Яковичъ
MC ADoo, PA.

Радий:
А. Валивский.....St. Louis, Mo.
А. Семанский.....Trauger, Pa.
Е. Кобаль.....Olyphant, Pa.
А. А. Сорова.....Plymouth, Pa.
Иванъ Парилья.....Terryville, Conn.
Ив. Сенько.....Jessup, Pa.

Ихъ заступники:
Ив. Поспанико.....Mc Adoo, Pa.
Ник. Домбровский.....Eleanor, Pa.

Контрольна комісія:
О. А. Улицкий.....Ansonia, Conn.
Ихъ. Турковский.....McKees Rocks, Pa.
Ив. Воргачъ.....Mt. Carmel, Pa.

Головний організатор:
о. Н. Подгорський Box 543, South Fork, Pa

Важне

для П. П. Секретарьв Р. Н. Союза.

Повѣдомляю разъ на все, что всѣ грошѣ належачіе до касы Р. Н. Союза посылае ся такъ: на money-order-ахъ або чекахъ выпи-суе ся имя Alex Sharshon, Shamokin, Pa. Дальше такъ выписанный money-order або чекъ не посылае ся до Голо-в. Касіера, але вразъ въ выказахъ до Голов. Секре-тара. Головний секретарь опосля відсылае ихъ до Голов. Касіера.

С. Ядловскій,
Голов. Секретарь.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

ИВАНЪ ПАВЛИКЪ,
членъ Р. Н. Союза, вѣд. 16
Lansford, Pa., упокоивъ ся
7-го Децембра с. р. Небѣ-щикъ походивъ зъ Угорщи-ны, села Кійова, столица Шарошь.

Вѣчная память!

КВІТЪ \$158.33
на сто пятьдесятъ восьмъ дола-ровъ и 33 центѣвъ, котрі п. Ми-ханлъ Паканичъ отримавъ яко по-смертну заповогу по братѣ Стефа-нѣ Паканичъ зъ головної касы Р. П. Союза въ Америцѣ.

Броуновилль, Pa., Dec. 13, 1905.
Михайлъ Паканичъ.
Свѣдкі } Вас. Кричфалуші,
Юстинъ Гринько,
Иванъ Петриско, предсѣд.,
Мих. Кричфалуші, секрет.

КВІТЪ \$125.00
на сто двадцать пять долларѣвъ, котрі мѣсцевый урядъ Союза вѣд. 6 отримавъ на кошта похорону по Стефанѣ Паканичъ зъ головної ка-сы Р. Н. Союза въ Америцѣ.

Броуновилль, Pa., Dec. 13, 1905.
Иванъ Петриско, предсѣд.,
Мих. Кричфалуші, секрет.,
Свѣдкі } Вас. Кричфалуші,
Юстинъ Гринько.

Рухъ

въ вѣдѣлахъ Р. Н. С.

РОЧНЫЙ МІТИНГЪ
братства Пр. Бог., вѣд. Союза 86,
въ Олифантъ, Па., вѣдбуде ся въ
Недѣлю дня 24-го Децембра о год.

1-ой пополудни въ русской школь-ной галл. Кто не явить ся на той мітингъ безъ важной причины, за-платитъ кары 50 цент. а уряд-никъ 1 доллара. На томъ мітингу буде выбирати ся новый урядъ на рокъ слѣдующій, 1906 и будутъ читати ся доходы и розходы зъ цѣлаго року. Кто еще не выпла-тивъ своего довгу, нехай заплатитъ тепперъ, чтобы не вѣдкладавъ на рокъ будучій. Упоминаю васъ пп. братья, чтобысье каждый прибули въ означенный часъ.

Иванъ Копанъ, предсѣдат.,
Семанъ Митренко, касиръ,
Николай Рибчакъ, секрет.

БРАТСТВО

св. Арх. Михаила въ Butler, Pa. вѣдѣлъ Союза 67, повѣдомляе у-сѣхъ братѣвъ, котрі не були на рѣчнѣмъ мітингу дня 3-го Децем-бра, що на томъ мітингу бувъ вы-бранный новый урядъ на 1906 р., такожъ були перегляды книжокъ доходу и розходу, а що задля бра-ку часу не було оголошено на томъ мітингу, те буде оголошено на другѣмъ мітингу, котрый ще буде. — Новый урядъ: Предсѣда-тель Григорій Павукъ, секретарь Юліанъ Креницкий, касиръ Михай-ло Качоръ. Заступающій предсѣда-теля Иванъ Грета, заступающій се-кретаря Василь Сенько, заступающій касіера Гриць Минта. Записникъ Иванъ Рейтикъ, заступающій за-писника Василь Соданиръ. Дозорцѣ хорыхъ: Федоръ Бляшакъ и Теод. Минта. Дверникъ Дмитро Петрушка. По выборъ уряду, ухвалено было, що той членъ братства, котрый за-хорѣе дома, не достане заповоги на першій тыждень. Тѣлько той членъ достаетъ заповогу вѣдъ пер-шого дня, кто буде покарѣнный на фабрикѣ. Далѣ, чтобы каждый членъ явивъ ся на мітингъ о першѣй годинѣ по полуднѣ до гал-лѣ Ивана Бунги. Котрый членъ не явить ся, и не буде занятый жа-дною работою, той членъ запла-титъ 50 центѣвъ кары, бо каж-дый членъ муситъ знати справы братства. Далѣ, просимо Васъ Ру-синѣвъ, жиющихъ въ Ботлеръ и въ околицѣ, приступайте до нашего братства и до Р. Н. Союза. Па-мятайте, що чоловікъ не знае, що его чекае. Зачасто буває такъ, що чоловікъ несподѣвано умре, и не тѣлько полишитъ родину безъ жадной заповоги, але буває такъ, що нѣ за що и похоронити его по християнски. Недавно тутъ о-денъ чоловікъ приѣхавъ зъ Гали-чины и казавъ, що ще матиме часъ приступити до братства. Але недавно его убило на работѣ, и тѣлько завдяки тому, що мавъ бра-та, котрый занявъ ся мертвецемъ, вѣдъ бувъ похороненный по люд-ському. И такъ нещасте случаетъ часто. Отже напоминаю усѣхъ Ру-синѣвъ, приступайте до братства и до Союза!

Григорій Павукъ, предсѣд.,
Юліанъ Креницкий, секрет.,
Михайло Качоръ, касиръ.

ПОВѢДОМЛЮЕ СЯ

всѣхъ членѣвъ Братства Св. Апо-столѣвъ Петра и Павла въ Ансо-ни, Конн., що Рѣчнѣй МІТИНГЪ вѣдбуде ся въ Недѣлю 31. Децембра о 4. год. пополуднѣ. Запрашаеъ всѣхъ членѣвъ, чтобы численно явились. Вывае ся членѣвъ, котрі довгуютъ, чтобы довгъ выпла-тили, бо черезъ свою небалѣсть могутъ стратити права членскіе до Братства и Р. Н. Союза.

Еще разъ запрашаеъ всѣхъ Братѣвъ мѣсцевыхъ, чтобы каждый явивъ ся на той мітингъ. Членъ замѣшканный въ Ansonia, Derby, Shelton и Seymour, али не явить ся на той мітингъ, запла-титъ кары 1 доллара. Членъ, ко-трого довгъ несправилася суму \$1.50 тратитъ право до заповоги на невои и посмертного. Вырѣшайте все, що хто дозвѣтъ, чтобы можна було вѣдати все въ порядку но-вому урядову, котрый буде выбра-ный на томъ мітингу на р. 1906. МІТИНГЪ вѣдбуде ся въ церковной Галлѣ въ Ансонія, Конн. Всякія листы и послышки грошевы до Брат-ства просимо посылати до секре-тара на адресу:
John A. Cicilo,
Box 432, Ansonia, Conn.

БРАТСТВО

въ Dunlo, Pa., вѣдѣлъ Союза 61, выбрало слѣдующихъ новыхъ урядникѣвъ: Андр. Шеремета, пред-сѣдатель; Андрій Цинель, секрет.; Юрко Грешъ Петрикъ, касиръ; Мар-тинъ Олѣаръ, записникъ; Юрко Вальчукъ, мѣстопресѣдатель; И-ванъ Мигаликъ, дозорця касы; Ан-дрій Сулинъ и Иванъ Коспель-никъ, дозорцѣ хорыхъ; Иванъ За-мѣшка, хорунжій; Юрко Пучанъ, заступникъ брацтва; Мих. Цинель старшій, дверникъ; Петро Коцуръ и Ив. Мигалацкий, посланцѣ; Анд. Лукачъ, капітанъ. МІТИНГЪ вѣдбу-вають ся въ кожду другу Недѣлю по першѣмъ въ домѣ п. секретара. Братска адреса:
Andrew Cingel,
Box 222, Dunlo, Pa.

РОЧНЫЙ МІТИНГЪ

братства св. прор. Іліи въ Скен-тонъ, Па., вѣдѣлъ Союза 49, вѣд-буде ся въ Недѣлю дня 24-го Де-цембра 1905, въ галлѣ подъ цер-ковью св. Йоана Хрестителя точно о 1-ой пополудни. Кто не явить ся на мітингъ, заплатитъ кары \$1.00. МІТИНГЪ вѣдбуде ся послѣ слѣдующей программы:

- 1) справоздане доходу и розхо-ду;
- 2) полагоджене важныхъ справъ братскихъ, котрі вѣдъ довшого часу були затримані;
- 3) выборъ нового уряду на р. 1906;
- 4) принимане новыхъ членѣвъ безъ вступного;
- 5) вырѣшане всѣхъ довгѣвъ братскихъ и Союзныхъ.

Каждый членъ має заплатити 25 центѣвъ на желѣзный фондъ по-слѣя припису статутѣвъ Р. Н. С.

Иванъ Лежинский, предс.,
Андрій Виланский, секрет.

РОЧНЫЙ МІТИНГЪ

братства св. АА. Петра и Павла въ Leetsdale, Pa., вѣдѣ. Союза 110, вѣдбуде ся дня 31 Децембра 1905. На той мітингъ має явити ся каждый членъ братства. На мі-тингу буде читати ся кассовое спра-вздане за минувый рокъ, буде выбирати ся новый урядъ братства и будутъ принимати ся члены безъ вступного. МІТИНГЪ по-чне ся о год. 1-ой пополудни. Кто не явить ся на той мітингъ въ означенѣмъ часѣ, заплатитъ кару 1 доллара, а урядникъ два. Напо-минаемо всѣхъ Русинѣвъ, котрі не належать еще до Союза и жа-дного братства, прийдѣтъ до насъ а мы васъ радо приймемо безъ вступного. Горнѣтъ ся брати поки-маеъ часть, бо нѣхто не знае го-дины своей смерти.

Урядъ братскій:
Ив. Тигочъ, предсѣдатель,
П. Смѣльницкий, касиръ,
Павло Середицкий, секр.

БРАТСТВО

св. пророка Іліи въ Mahanoy Plane, Pa., вѣдѣ. Союза 28, бу-детъ принимати новыхъ членѣвъ въ мѣсяцѣхъ Январу и Февруару 1906 безъ вступного.
Ст. Гришинъ, секретарь.

БРАТСТВО

свят. Архан. Михаила въ Beaver Meadows, Pa., вѣдѣлъ Союза 95, буде отрижувати рѣчнѣй мі-тингъ дня 30-го Децембра, 1905, о 3-ой годинѣ пополудни. На той мітингъ має явити ся каждый членъ братства. а хто не явить ся, заплатитъ 25 центѣвъ кары а урядникъ 50. Буде прочитанный рѣчнѣй доходъ и розходъ и будемо выбирати новый урядъ. Такожъ будемо выбирати мѣсячнѣ, котре припадае на 7-го Январу 1906 и принимати новыхъ членѣвъ. Тому спѣшитъ всѣ до насъ хто ще не належить до братства и забезпе-чить себе и свои родины.

Прислонскій Акимъ, предс.,
Савка Андрій, секретарь,
Яцканичъ Василь, касиръ.

ПОВѢДОМЛЯЕ СЯ

членѣвъ, що 24-го Грудня вѣдбуде ся рѣчнѣй мітингъ братства св. Стефана и М. Р. Н. Союза в Йорк-вил, Огайо, на котрѣмъ буде виби-рати ся новый видѣл, читати рѣ-чнѣй обрахунокъ касы братства и т. п. Прошу всѣхъ членѣвъ, котрі суть на иншихъ плеизахъ, чтобы заспоко-или свои довги за рік 1905 и я-вили ся на рѣчнѣй мітингъ, або по-дали свои довги в листѣ.

Від Уряду Братства:
С. Брицкий, предсѣдатель,
М. Когутъ, секретарь.

БРАТСТВО

св. АА. Петра и Павла въ Glen Lyon, Pa., вѣдѣлъ Р. Н. Союза 27, буде принимати въ мѣсяцѣ Январу и Февруару 1906 новыхъ членѣвъ за половину вступного.
Микита Сѣйчакъ, предсѣд.,
Лешко Фринцко, секретарь,
Данько Гарбера, касиръ.

ПОДАЕМО

до вѣдомости каждому членови братства Покрова Пресв. Богород. въ околици McAdoo, Pa., чтобы появивъ ся 24-го Децембра въ Не-дѣлю на рѣчнѣй мітингъ, котрый розпочне ся о 2-ой годинѣ попо-лудни въ галлѣ п. Капѣтулы. На томъ мітингу будутъ обговорені важныя справы и знані рахунки зъ минулого року. Такожъ буде выбиратися новый урядъ на слѣ-дующій рокъ. Котрый членъ не по-явитъ ся на те засѣдане, запла-титъ кары \$1.00 послѣ брацког статута. — Д. Капѣтула, секрет.

ПОВѢДОМЛЯЕМЪ

членѣвъ бр. св. П. и П. въ Пля-мавъ, Па. вѣдѣлъ „Союза“ 46, чтобы каждый членъ вырѣшавъ свои довги на рѣчнѣмъ мітингу який вѣдбуде ся сего мѣсяца, чтобы старі урядники могли новымъ уря-дникамъ все въ порядку вѣдати.

За Урядъ братскій
Андрій Канюкъ, пред.,
Стефанъ Гринякъ, секр.

БРАТСТВО

св. Йоана Хрестителя въ Mones-see, Pa., выбрало на 1906 рокъ слѣдующій новый урядъ: Алекс. Горошакъ, предсѣдатель; Ив. Киньо, секрет. братства; Василь Сивикъ, секрет. Союза; Ак. Цимбала, ка-сиръ; Мик. Сивикъ, Фр. Яковскій и Ст. Цимбала, оглядачъ хорыхъ; Вас. Крайнякъ, капітанъ; Вас. А-дамьякъ, дверникъ; Иванъ Гаври-лякъ, хорунжій.

ДО РУСИНІВЪ В ФЛАДЕЛФІИ, ПА.
Симъ запрашаемо членѣвъ новоза-снованѣйтр. кат. парохіи, Преобр. Гос. Іс. Христа, і зсѣхъ щирѣхъ Русинѣвъ на Богослужене, к-тре рѣдѣвають олен зъ галицкихъ священникѣвъ дня 24-го Грудня с. е. в Недѣлю перед Рождествомъ [ла-тинскимъ (Christmas) о год. 9

рано в галл Kurry Post Rooms 317 N. 20th Str. Есаяб хто мавъ потреби духовни, прошу зголо-ситися до Michael Bezpalko, 404 N. 23d Str.

Дорогі Родимці! Часъ вже, щобъ ми всі галицкі Русини з'організо-вались до згаданѣй парохіи. Пока-жімъ сьвітѣ, що й ми Галичане потрафимъ самі собою керувати, а не бути рабами, за котрихъ мали насъ мадарони і другі. Сподѣмъ ся, що каждый Русин та Русинка при-йде на се Богослужене, де почуе проповідь в нашій рідній мовѣ, та нашъ галицкий милозвучный спів. Горнімъ ся всі під оден прапор на-шої Галицко-Рускої Церкви. В ед-ности сила, в згодѣ любов, се най-красша ідея, найбільше добро.

Мих. Безпалко, предсѣд.,
Комітетъ } Онуф. Скоревич, зас. пр.

ВСѢМЪ ВѢДѢЛАМЪ

Сестричного Братства св. Ольги въ Америцѣ до вѣдомости!

Головна рѣчна сестрична конвен-ція вѣдбуде ся въ Четверъ 28-го Децембра 1905 о годинѣ 4 попо-лудни въ Bloomfield, N. J. въ галл Metz-a, 446 Bloomfield Alenue. Каждый Вѣдѣлъ має выслати 4 сестры делегатки, котрі мусятъ бути выбрані на мітингу; цѣлый головный Урядъ, всѣ се-кретарѣ звольятъ такожъ прибути. Весь мастокъ то естъ книжки бан-ковѣй, чеки, всѣ книги и акта такъ головного якъ и мѣсцевыхъ вѣд-дѣлѣвъ мають бути предложені на конвенціи.
Савтфоркъ, Па., 10 Дец., 1905.
о. Н. Подгорский,
Головний Предсѣдатель.

ПОВѢДОМЛЯЕ СЯ

членѣвъ Спѣвацкогъ Кружка „На-родной Самопомочи“ въ Нью-Йорку, що пробы хорального спѣву вѣд-бувають ся кождо Пятницѣ о год. 7 1/2 вечеромъ въ льокалы товарис-тва 205 E. 4th Str. Просимо сходити ся на спѣвъ якъ найчи-сленнѣше. Веденсѣмъ хору занимае-ся звѣсный диригентъ, п. Ст. Сѣм-ковъ.

Дня 13 с. м. розпочала ся въ читальни „Н. С.“ въ Нью Йорку наука англійской мовы. Наука вѣд-бувае ся кождого Понедѣлка и Се-реды, вѣдъ год. 8 до 10 вечеромъ, а учить членъ „Н. С.“, п. Стеф. Калакука.

Нову руску читальню заложилъ товариство „Народна Самопомочъ“ въ Бруклинѣ, Н. Й., подъ ч. 122 N. 5th Str. Въ читальни, кромѣ читана книжокъ та часописѣй, бу-де такожъ вести ся хоръ, наука англійской мовы, а неписемный члены читальнѣ будутъ могли без-платно учить ся писати и читати по руски. Учителѣвъ высилае тов. „Народ. Самопомочъ“. Надѣемо ся, що бруклинскій Русини, безъ о-гляду на партіи, будутъ якъ най-численнѣше горнути ся до читаль-нѣ, чтобы спѣльными силами про-свѣщати ся и здоганяти другі просвѣщені народы въ Америцѣ, котрі погорджуютъ нами зъ при-чины нашей темноты.

Вѣдѣлъ.

— ВСѢМЪ РУСИНАМЪ
на далекихъ Вестахъ пода-емъ до вѣдомости, що адреса до найблизшого руског священика така:

Rev. D. Dobrotwor,
1421 S. 12 St., St. Louis, Mo.
(No Teleph.: Sidney 1637 [Bell Co.])

Удавайтесь прс те до него у всѣхъ духовныхъ потре-бахъ, а вѣдъ всеюда зъ по-мочію радо поспѣшать.

ХОЧЕ ЖЕНИТИСЯ

здохая, що мае свою фарму, хо-ловѣкъ ще не старій. Похотѣтъ зъ Кіевской губерніи, Таращанско-го уѣзда. Шукае дѣвицы або вѣд-вицѣ, кобы лише була чесна и працьовита. Адресувати:
Stephen Balissky, Byers, N. D.

Где есть?

Хто хоче шукати своихъ кра-иновъ черезъ нашу газету, муситъ выслати 25 центѣвъ за кожде ого-лошене напередѣ.

Де есть?

Марцинъ Савка, родомъ зъ Галичи-ны, села Журавина, пов. Лѣсько. Три роки тому якъ прибувъ до Америки. Зразу перебувавъ въ Ло-зернъ кавиті. Кто бы знавъ о нѣмъ, або вѣдъ самъ, звольтъ по-вѣдомити на адресу:
50-51
Lazor Czerep, Ambridge, Pa.

Де есть?

Иванъ Черкасъ, який мешкавъ не-давно въ Buffalo, N. Y. Кто бы знавъ де вѣдъ обертаеъ, зво-литъ донести на адресу:
Rev. J. Velyhorsky,
Box 375, Olyphant, Pa.

ВИКАЗ ЖЕРТВ
на „Народный Фонд“
в Америцѣ.

1) Hazleton, Pa. На хрести-нахъ у Симеона Сокола зібравъ Пан-талеймон Галецкий \$4.10. На ту жертву зложили: по 50 цент. Мих. Мардинякъ, Ник. Галик, Д. Баво-ляк, Андр. Целехачъ; по 25 цент.: Пант. Галецкий, Скимба, Иларій Гопей, Вас. Долиняк, Сем. Сокол, М. Поливка; по 15 цент. Ів. Гідо, А. Скуба; по 10 цент. Юліанъ Пиріг, Юл. Кулик, Анна Стефаньска.

2) Hazleton, Pa. На хрести-нахъ у Авдѣя Касича зібравъ Пан-талеймон Галецкий \$3.35. На ту жертву зложили \$1.25 Андрій Каси-чъ; по 50 цент. Анна Касичъ; по 25 цент. Адам Романчакъ, Сим. Га-щип, Мих. Мардинякъ, Пант. Гале-цкий, Юліанъ Кулик; по 10 цент. А-таназъ Фіш, по 5 цент. Іл. Гопей, Тимко Фіш, Андр. Юнчикъ, В. До-линякъ, Юрко Левкуличъ.

Сотвори Господи Многая літа обоимъ народженнямъ хлопчикамъ Ми-хайлови Сокол і Стефанови Касичъ якъ такожъ їхъ родичамъ, гостямъ і ко-лектормъ! Славно гејсейтовскі Патріоти! Ви подаете красний при-міръ другимъ.

о. Іван Велигорский, секретарь,
Box 375, Olyphant, Pa.

Хто хоче зйѣннити свой адресъ повиненъ выписати усе докладно на сѣй карт-цѣ, вырѣзати еѣ и дати листоносѣви або заслати въ листѣ до редакціи „Сво-боды“.

POSTMASTER! Please notify „Svoboda“, Box 353, Scranton, Pa. of the following change of my address:

PREVIOUS ADDRESS (Старый адресъ):	State (Country)
Name (Имя)	
Street or P. O. Box (Улица або бокс)	
P. O. (Почта)	
Напомягаю-есть до вѣдѣль „Свобода“ ч. _____ а генералъ налезу до вѣд. ч. _____	
PRESENT ADDRESS (Новый адресъ):	State (Country)
Street or P. O. Box (Ул. або бокс)	
P. O. (Почта)	

Надбослане.

Що чувати вь Jersey City?

Робота у насъ по фабрикахъ иде досить добре, особливо цукровня теперъ жене, але босове заострили на робітниківъ, особливо на нашихъ рускихъ: хотьбы за малу рѣчь уже „секъ“ готовый. Людкове здоровы, зимы нема, тепло ся тримає, весѣля ся перейшли. Теперъ розпочинають ся крестины оди за другими, отже и кумства буде больше. Вь парафіи святий спокій, мітинговъ такихъ гучныхъ, якъ то було, нема, тай люде страшили охоту до нихъ. Правда, страты маємо нові, одна за другою вь нашой парафіи, а се завдяки нашому „татуньцєви“ и ихъ кермешови вь нашой парафіи. Єще не минуло кѣлька мѣсяцѣвъ якъ пропавъ безъ слыху нашъ заступця предсѣдателя церковного и тростисъ — Шпачокъ, навить мавъ при собѣ трошка чужихъ центѣвъ, ну, що зробишь? Досить ми ся написали по газетахъ, чи хто не знає про того Шпачка — не помогло нічого, пропавъ якъ камѣнь у воду... Малисьмо отца духовного Волошина. Що за шумный голосъ мали и казане и обѣщали украсити церковь и постарати ся о позичку... Ну и що, думаете, забавили довго? Хотъ нашъ тростисъ его лѣпше вынагородили, якъ бувшого о. Подгорецкого, дали му свое мешкане и шумный граты купили, щось за 600 дол., то такой пошли вѣдь насъ. Та бѣдѣ не конецъ. Абы слѣзы не высохали, нашъ предсѣдатель парафіи и тростисъ и давный парафіянинъ В. К. вымуфовавъ зь Jersey City ажъ до Тгоу, N. Y. Чому? — не знати. Лемъ було жити и здоровля просити у Господа, мало що робивъ, бо мавъ свой бизнесъ и почесть вѣдь людей. Подпирали го и отецъ духовный и редакторы „Правды“, вь церквѣ займавъ перше мѣсце, чи при олтари чи за олтаромъ, але що зь того? Вѣсь шмаривъ и пошовъ до своей давной работы. Ба, та бѣда таки не заснула! По о. Волошинѣ, прислали намъ „татунь“, акуратного отца духовного, Гумецкого, и наказали, щобы краснѣ зь нашими людками — и т. д. и мали бысьмо грѣхъ щось сказати на нихъ; и казане не плане мають и водправу красну тримають... що ажъ вь ухахъ трѣщити. Заразъ скасовали нашого дяка, своего хованя, Ю., що ся мордовавъ вь самолѣвку, а спровадили одного чоловягу зь краю, котрый заразъ узавъ ся до прайдъ и скомпоновувать хоръ, выученный еще Подсадочнымъ, нашимъ давнымъ дякомъ. Ну, думаю, теперъ буде вѣсь до шку, вѣсь есть до пары, буде спокій, люде мають що хотѣли — теперъ ажъ буде! all right!

Ого! Ажъ чуємо, що о. Г. не сподобавъ собѣ дяка. Порадилися з тростисами и палъ сусѣдну дякови. Люде якъ помолонені, нарѣ-

кають, бо якось зь нашимъ парохіи утѣкає уся старшина, по той славной гостинѣ нашого „татунця“.

Ну, але приходимо до церкви и дивимось є новыи пѣвцы церковный. Видно, що о. Г. не помилился, бо видно по „перзунѣ“, що то вже троха ведий гадукований и лѣпшій гласъ и вѣсь, бо навить и зь Нью-Йорку. прибула интелігенція: редакторы „Правды“ на поклонъ новому дякови. Слава Тобѣ Христе за Твои дары, що памятаєшь о насъ, ажъ теперъ буде добре!

Але наразъ доведѣуємось про невеселу конику. У нашой парафіи маємо еще одного, однісенького тростиса, що заравомъ есть сторожемъ церковнымъ и на его головѣ спочиває вся машинерія церковна; передъ нимъ вѣсь тремтѣть и гне ся, навить нашъ о. Г. Есть се С. В. Пристойный человекъ зь лица, и має лису голову якъ диню. Се надає ему велику повагу, и мы навить були зь его лисой головѣ контентны. Чого вѣнь лисый не знаю. Одни кажутъ, що мудра голова не любитъ волоса, другі, що зь дурной головою волосе выскакує; треті кажутъ, що ему горше вылисъла голова якъ зѣставъ тростисомъ. Ще инчі говорять, що то кождый мусить достати лису голову, хто читає газету „Правду“, а оденъ навить твердить, що вѣнь належить до лисой сосайды. Отъ звичайно люде собѣ говорятъ, кождый посьля своего розуму, але рѣшучо мы не годны сказати вѣдь чого С. В. лисый. Для насъ дуже дивно, що вѣсть буха по цѣлой Джерзі, що голова Б. поросла, и що ему мали пораѣти якусь медицину, чи якийсь елей нашъ о. Г. Кажуть, що они все до Б. ходять, до его салону, отже мусѣли щось порадити. Одни говорятъ, що поросла, другі, що полатана якимъсь волосами, и зь того выйшла зновъ суперечка мѣжь людьми. Оденъ навить хотѣвъ заложитися, що Б. не поросла голова, лемъ залатана, наклеена, и сказавъ, що поде самъ своими руками пробувати Б. чуприну; якъ буде, донесемо иншимъ разомъ. И чижъ се не страты для парафіи? Сей человекъ презентовавъ ся зь тою лисою головою якъ небожикъ Висмаркъ.

Крант.

НАДОСЛАНЕ.

В оборонѣ п. М. Галька.
Зь McAdoo, Pa.

В минувшихъ числахъ „Правды“ появилася допись з Салем, Масс., написана цілою „Радою церковною“ противъ п. М. Галька. Що ся допись есть в де-чѣмъ зовсімъ несправедлива, тому хочу обстати противъ той клеветы. О скѣлько я пѣзнавъ п. М. Галька, можу о нѣмъ посвидѣчити, що той человекъ не есть такимъ, якъ ви панове его малюете. Він есть ста-лого характера, человекъ порядний. Коли п. М. Галько

приѣхав до МКАду за колектою, то першій разъ приѣшов до мене. В розговорі сказав мені заразъ, що по колекті не хоче ходити, и що з МКАду відішле книжку и гроші до Салем. Я его запитав чому, а він відповѣвъ, що люде не конче хотять платити колектѣ, а сьвященники не хотять підписувати ему книжку колекторску тому, що у нихъ есть сьвященником о. Ольшевский.

З той причини він стра-тив духа, и охоту ходити за колектою. Ви панове опи-раєтесь на допись з МКАду, Pa., в котрій було написано, що п. М. Галько не ходитъ за колектою, лиш по баяхъ напиваєсь? Той дописователь не написавъ того з злої волі, але не знавъ яка в тѣмъ рѣчъ була.

П. М. Галько не мігъ ходити від гавзу, до гавзу, и кождому мельдувати, що книжку колекторску віді-слав назад до „Салем“. Ог-же и дописователь не знавъ о тѣмъ тай написавъ, щоби такихъ колекторів не виси-ляли. Що п. М. Галько був на нашѣмъ балѣ полученимъ з „Театральнимъ Представ-ленемъ“, в тѣмъ нічого злого. П. М. Галько оправдувавъ ся в тѣй справѣ недавно в „Правдѣ“ и признаєсь, що був на балѣ и театр. пред-ставленю. Однакъ ви панове не зважаючи на его о-правдане — и патриотизм, очернилисьте его від го-лови до нѣг.

Зачуваю, що вашъ сьвя-щенник на мене ворогує, що будьто я п. М. Галька збун-тувавъ, аби перестав ходити за колектою. Се есть не-правда! Я самъ жертвувавъ на вашу церковь \$1.00 а не колектора збунтувавъ про-тивъ вашой парохіи.

Михайло Бабій,
дяко-учитель в McAdoo, Pa.

Заходы Поляковъ вь Росіи.

Поляки, корыстаючись заворушенемъ, мають за-мѣръ выборити собѣ само-стойность. Польска депу-тация приѣхала до Петер-бурга и тутъ розпочала вѣлякы заходы вь томъ напрямѣ. Приѣхали вони нѣбы просити царя и Віт-того, щобы имъ були на-дані деякі національныя польги, але мѣжь тимъ во-ни розпочали сильну агі-тацию и мѣжь рѣжними по-ступовыми російскими пар-тіями, при чѣмъ зь рѣж-ными партіями вони вжи-вають рѣжныхъ засобѣвъ.

Лібералѣвъ вони просятъ, щобы подпирали ихъ вь ихъ вимогахъ заведеня вь польскихъ губерніяхъ зем-скихъ організацій, такихъ самыхъ, які існують уже вь російскихъ губерніяхъ; соціалъ-демократѣвъ (ро-бѣтничая партія) вони хо-тятъ привабити на свою сторону тимъ, що вони хо-тятъ завести вь Польщѣ рѣвность и загальне выбо-ре праго, а Віттого про-сятъ о томъ, щобы були выконані обѣщанки, вы-словлені вь царскомъ ма-ніфестѣ, гочиний змістѣ ко-трого, посьля гадки Поля-

ковъ, есть не такіи, якъ то зрозумѣвъ Вітте. Але, здаєсь, така тактика Поля-ковъ мало приносить имъ корысти. Усѣ добре зна-ють, що Полякамъ ходитъ лише о те, щобы створити „Польску одъ можа до мо-ма“, себѣ-то такую, якою вона ніколи не була, а що до рѣвности и т. и., то Росіянє такожъ добре зна-ють, яка істнуєть рѣвность мѣжь Поляками а другими націями тамъ, де Поляки мають перевагу, якъ на-прикладъ вь Галичинѣ. Че-резъ те заходы Поляковъ вь Петербургѣ поки-що мало принесли имъ коры-сти и толькѣ соціалъ-де-мократы згодили ся подпи-рати Поляковъ вь ихъ вы-могахъ знесеня военного стану вь польскихъ губер-ніяхъ.

Гостина.

Послушайте, добріи люде,
Скажу вамъ новину:
Якъ я ѣздивъ вь Америцѣ
На одну гостину.

А було то вь самѣй нашѣй
Великодній свята,
Тожъ поѣхавъ я вь гостину
До своего свата.

Ой було тамъ досить гостей
И трюнку немало,
Такъ, що кождому изъ гостей
Досить ся достало.

Було виски, шива, вѣсього,
А сватѣ ще доносить,
Було троха свяченого,
Сватова лишь просить:

Пійте, ѣдьте, не встыдайтесь,
Чей не майте кого?

А сватѣ кажутъ:
Заспѣвайте дещо красивого.

Мы якъ добре підхмелили,
Зачали спѣвати,
И кождый-бъ радъ надъ другого
Лѣпше пописатися.

Троха мы си поспѣвали,
Треба перестати,
Бо сватѣ мавъ ще на гостину
До кума ѣхати.

Коли вже сватѣ злагодивъ ся
До кума ѣхати,
Каже менѣ: и ты мусишь
Зѣ мною ѣдати.

Сѣли мы собѣ на возокъ
А сватѣ на кониска,
„Гераплъ“ старій, а зъ кишѣнѣ
Вызирать му виска.

Бѣжить шкана наче глупа,
Сватѣ ще підганяє,
Виску добува зъ кишѣнѣ,
Че самъ и менѣ дає.

Такъ мы собѣ потягали
Виски зъ той фляшечки,
Що намъ скоро єй не стало
Анѣ одробинки.

Якъ мы вѣдь кума вертали
То вже ся зле вело,
Хочъ мы були підхмелені
И було весело.

Хочъ мой сватѣ є добрый фѣрманъ,
Нема му наганя,
(Вѣнь у краю бувъ фѣрманомъ
Возивъ старіи панни),

Але Господѣ насъ покаравъ,
Бо то були свята
А мы собѣ такъ ѣхали
Пяни, якъ телята.

Сватѣ не зважаєвъ, якъ оминавъ
Людей або фѣры,
Бо вѣнь тодѣ бувъ вѣдвжний,
А паний безъ мѣры.

Тай завадивъ о другій вѣзъ
Положилася осмъ,
А мы оба и зѣ сватомъ
Бухъ, бухъ, ажъ до фѣсы.

Але не зовсімъ до фѣсы,
Больше на дорогу,

А кониско разомъ зь возомъ
Пойшовъ ми чьрезъ ногу.

Передъ хвилевъ такъ ѣхали
Якъ бы які паны,
За хвилю лежать вь поросѣ
Такъ якъ два бараны.

Пробую я підбѣгнутися —
Двигнутися не могу.
Оглядаюсь я за сватомъ —
Сватѣ смарує ногу.

И „пупусъ“ си капелюхъ,
Ногу обзирає,
Такий вь поросѣ зваланий
Ажъ ми смѣхъ збирає.

Але-мъ не годенъ смѣятися,
Бо нога „стрикає“,
А мой сватѣ такожъ потовкѣ ся
Та лишень бѣдкає.

Я му кажу: що намъ свату
Наробила виска!
А вѣнь каже: нѣ,
То вишито безъ того кониска.

Турбуємось якъ ся теперъ
До дому достати;
Я му кажу: идѣть свату
Колеса жичати.

Та не годенъ бѣдачиско
Самъ зѣ землѣ встати,
Ажъ я мусѣвъ такожъ хромый
Его піддвигати.

Вѣзъ есть цѣлый лишь одного
Колеса не маємъ,
Ходимо воколо коня
Та оба „гопикаємъ“.

Такъ скачемо якъ калѣки,
Оба мы куляви
А оба мы Галичане
Зѣ села С.....ы

Коли мы вже доѣзжали
Близько его дому,
То менѣ сватѣ такъ говоривъ:
Не кажѣть нікому,

Першій Рускій Банкъ вь Наягара Фолсъ, N. Y.

Высилає грошѣ до вѣсьхъ частей свѣта скоро, тано и безъ печно.

Спрѣдає шифнарты на найлѣпшій корабельній лінії такъ до краю якъ и зъ краю.

Залагодмує всякіи справы спадковѣ и вѣйсковѣ тутъ и вь краю.

Принимає грошѣ канадійскіи за цѣну американыску.

Спрѣдає лоты и дома.

Пѣдпирайте своего!

Петро Шевчинъ, банниръ

1223 E. Falls Str., Niagara Falls, N. Y.

Важне для Братетвъ!

Кождѣ братетво повинно мати норядній книжки братскіи, вь котрыхъ бы було усе докладно записано, инакше выходитъ толькѣ баламута, помылки и сварнѣ, черезъ що неразъ члены навить выступають зъ брац-тва.

Щобы сему лиху зарадити, выдала „Свобода“ Го-ловну Книгу для братетвъ. Вь книжцѣ той є на вѣсьо рубрики. Є рубрика на имя и прозвище члена, на те коли вѣнь вступивъ до братетва, коли до Сою-за, скѣлько має лѣтъ, жонатый чи самотный, на кого здавъ посмертне и т. п. Кромѣ того є умысній рубри-ки на те коли членъ заплативъ вступне до братетва а коли до Союза, чи має заплачену вѣдзнаку, шапку, поясъ, статуты, грамоту, книжку платничу и такіи иншіи рѣчи. Дальше вь той книжцѣ є зробленіи ру-брики на мѣсячий и другіи належности до братетва и до Союза, мѣсце на всякій уваги, якъ примѣромъ, скѣлько коли взявъ запомоги, яку має заплатити кару и таке инше. Книжка ся показує такожъ скѣлько хто довженъ зъ одного року на другій до братетва або до Союза. Книжка зроблена такъ, що зъ неѣ кождѣ хви-лѣ зовсімъ ясно пѣзнати якъ котрый членъ стоить вь братетвѣ и Союзѣ и проте жадна змылка тутъ немо-жлива. Книжка надрукована на грубомъ паперѣ, та-комъ якъ уживаєсь на докумѣнты, шита руками, оправлена вь дуже тверду оправу, покриту сильнымъ полотномъ, роги и хребетъ має шкѣрянй. Вѣѣ сторо-ны нумерованіи а на початку книжки є index де треба записати на якѣй сторонѣ котрый членъ є, щобы его легко можна було знайти. Кождый членъ має вь той книжцѣ одну сторону, яка выстарчає на 4 роки.

Цѣна книжки зъ пересилкою така:

Книжка на 100 сторѣнь друку \$2.00; на 152 сторѣнь \$2.50; на 200 сторѣнь \$3.00; на 252 сторѣнь \$3.50; на 300 сторѣнь \$4.00. На жадане можемо зробити и большу книжку.

Єсли бы котре братетво желало собѣ мати такую книжку, зволить надѣслати вѣдповѣдну суму грошей на адресу:

SVOBODA, Box 353, Scranton, Pa.

Що мы потовкѣли ся трохи
И що намъ ся стало.
Що мы зъ воза поспадали,
Що кого зломалось.

Але самъ заразъ посвѣдчавъ
О файнѣй дорожѣ,
Бо не ишовъ, лишень скакавъ
Самъ на одной нѣзѣ.

А а за нимъ нѣбы хочу
Лѣпше потрафити,
Але где тамъ — не потрафлю,
Треба кулявѣти.

Его жѣнка позирає
Та нѣвъ насъ ся смѣє,
Говорить намъ: Пиячиска!
Що ся зъ вами дѣє?

Сватѣ спорѣкавъ на ту „вѣху“,
А а на сваволю,
Мали зъ насъ достъ люде смѣху,
Мы терпѣли болю.

Лежавъ я по томъ два тыжнѣ,
Хочъ буда робота,
Теперъ же я на гостину
Не бере охота.

Сватѣ.

— „СВОБОДА“ посилає грошѣ до вѣсьхъ частей свѣта по той самѣй цѣнѣ, що всякій чужий агентъ. Грошѣ дохо-дятъ до краю за 12 днѣвъ. Чого volo-читесь по чужихъ, коли свои могутъ вѣсть такъ само обслужити. Адресуйте:
SVOBODA,
Box 353, Scranton, Pa.

ДАРОМЪ ДОСТАНЕТЕ!
Нову докторску книжку илустру вь со-бѣ правій информации и радѣ для мужчинъ, жѣнокъ и дѣтей, сѣмъ пошлете свое имя на адресъ:
O. P. Box 288, Madison Sq., New York.

— ПРОСИМО нашихъ чита-телѣвъ, щобы прислалли допи-си про все, що у нихъ сталоєсь нового та цѣкавого сейчасъ, а не вь кѣлька тыжнѣвъ по-пѣйше, бо тодѣ ихъ допишѣмъ тратяты на вартостѣ.

СМЪШНЕ.
— А що то братку зачитав ся такъ въ правничѣхъ книжцѣхъ?
— Отъ надходить зима, вычитую чтобы то такого выстроивъ, чтобы на цѣлу зиму пойти за кратки... Але не довше, толькѣ до весты.
— Отецъ: Такъ дончо, що я бачу, то ты вже куришь цигара?
— Ну, трудно чтобы курила люлька...

Даремні Фарми!
Хочеш довідатися про край де уряд дає новим поселенцямъ найкращію землю новим даром, про край де 100.000 Русинамъ тепер добре поводити ся.
Великий Канадійскій Цивілійний Захід.
Сли так, то не занедай післати малу суму, бо лишъ \$1 якъ річну предплату на одинокую руску часописъ в Канаді, часописъ яка що тижня переповнена фактами про поступъ сего краю, особливо між Русинами там поселеними.
Канадійскій Фармер!
P. O. Box 82, Winnipeg, Can.

„ЗОРЯ“
найбільш цигаретовий наперць на старому краю, въ продажъ котрихъ призначено 5 процентъ на Рускій Народный Фондъ въ Галичинѣ.
Пачка по 2, 3, 5 и 8 центовъ. Для сторизовъ 40 процентъ оусту.
Головний складъ у С. Шараневскаго 507 E. 13th Str., door 5.
New York, N. Y.

Треба молодихъ хлопців
до науки телефонванія і желѣзничої рахунковости. Намі ученики заробляють 50 до 100 доларівъ місячно. Маємо 6 найбільшихъ шкілъ в Америці. Найбільший часъ до науки є тепер. Пиши по каталогъ.
MORSE SCHOOL OF TELEGRAPHY
Cincinnati, O., Buffalo, N. Y., Atlanta, Ga., La Crosse, Wis., Texarkana, Tex., San Francisco, Cal. (Пиши до котрого небудь з тих міст).

Золота годинка даромъ! Сю гарну годинку, гарантовану, що буде тримати добре часъ, дамо даромъ хлопцеві або дівчині, що продасть 24 речей по 10 центовъ кождо. Оправа годинки золочена, годісна до золотого годинки, гарантована на 25 лѣтъ. Пиши днесъ а мы пошлемъ тобі тихъ 24 речей в оплати пошту. Коли все продашь пришли намъ \$2.40 а мы тобі вышлемъ годинку зъ ланцюжкомъ поштою.
CROWN JEWELRY CO., Dept. 30, 163 E Randolph Str., Chicago, Ill.

HERMAN BARUCH
Гуртовий Складъ Імпортёр
Бриндзі, Солодкого масла
Всякого рода Сира,
Російскихъ Сардинкивъ,
Красныхъ Оселедців.
Товаръ замовлений поштою сейчасъ висилає.
Пишіть по блішній інформації.
249 E. 10th Str., New York.
Telephone 2780 Orchard.

ПРОТИ ОГВЯ,
одинокій славянскій агентъ въ Лаксаванъ Канті.
JOHN A. KOMARA,
напротивъ словенского костела,
15705 OLYPHANT, PA.

ЖЕЛѢЗНИЦА ЛОРЕЛ ЛАЙНЪ
Трени надходить зі Скрентонъ в будні дні від 1-ої до 6-ої рано що година, а від 6 рано до 12 ввечеря що 20 минутъ. В Неділю відходить трен від 1-ої рано до 7 що година, в від 7 рано до 12-ої ввечеря що 20 минутъ. Від 3:20 до 6:40 пополудня трен ходитъ що 10 минутъ. До Вилкесбери іде трен всего 41 минутъ, а експресовий, що відходить зі Скрентонъ (Крипъ Педль) о 8:36, а в 10:36 рано а 2:16, 4:36 пополудня іде лишъ 33 минутъ. Наші лари ідуть до Нейогъ Парку і Пітерсбургъ. Ми перевозимо також пакунки.
B. F. WYLY, jr. traffic manager.
Scranton, Pa.

В. Н. Morgan,
33 N. Main str., SHAMOKIN, PA.
Можете писати до насъ по руски, словенски або польски.

На продажъ!
Часть готівкою — решта на сплату
Берлинскій и др. кочѣ,
гумовий обручъ,
Караваны и погребовы кары,
Погребовы возы,
зъ гумовыми обручами.
P. F. Gordon's
Фабрицѣ Возовъ
323 Green str., North End, Scranton, Pa.

ДОКТОРЪ ПРАВЪ
Ю ЛІАНЪ ЧУПКА,
—адвокатъ,—
3 N. Main Str., Wilkes-Barre, Pa.
P. O. Box 372.
Его офісъ въ Scranton, Pa. в на 34 Lackawanna Ave. Але до Спрентонъ приїжджає толькѣ кожного понедѣлка и четверга відъ години 6-ої до 8-ої ввечеря.
Всѣ справы американскій въ повѣстакъ Люкерне и Ливована.
Хто має справу ґрунтовой, або коче водоброти грошѣ або спадокъ въ старѣмъ краю, най удасть ся до адвоката Чупки, бо вінъ бувъ адвокатомъ въ Галичинѣ.
Всѣ контракти, правкі наперы в повномочія.

ОДИНОКІЙ РУСКІЙ ГОТЕЛЬ
Д. ГОЛОДА
38 Green str., JERSEY CITY, N. J.
Кождый Русакъ малій яку небудь потребу въ Нью Йорку, чи въ околици, повиненъ вступити до того готеля, бо тутъ дѣстане вайсдорваніи и найтаншій напнтки всякого рода и пораду, де найлучше купити шифкарту.

МАСШЪ КНИЖКИ ДО ОПРАВЫ?
CONDRA LOTZ,
305 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.
оправляє книжки всѣлякого рода, хочъ бы якъ розтрасені. Такожъ робить книжки для братствъ, церковъ, бизнесменовъ ч. д. За роботу гарантує.

ГАВРИЛЪ МАЛИНЯКЪ
WHOLESALE
Cor. Franklin & Spruzheim Sta. SHAMOKIN, PA.

Масъ завожди на складахъ свѣже, добре пиво въ величкѣхъ и малыхъ бочонкахъ въ найлучшихъ броварѣхъ, горѣлки в лікеры найтаншого патунку.
Врати! замовляйте у свого!

SOCIALISM is the coming issue in politics. You may be for it or against it, but in either case you need to understand it, and so you need to read **The International Socialist Review**
Ask your newsdealer for it or send 30 cents for a three month's subscription and a copy of Socialism and Progress. No free copies.
CHARLES H. KERR & COMPANY, Publisher.
58 FIFTH AVENUE, CHICAGO.

Dr. F. J. Meek,
(МІКОЛАЙЧИК)
СПЕЦІАЛІСТ
СЛАБОСТЕЙ
ЖІНОЧИХ,
ДІТЯЧИХ
І ВЕНЕРИЧНИХ.
Жіна при породі дізнають особливой опіні.
Офіс: 227 N. Shamokin Str. Telephone 1673
SHAMOKIN PA.

РЕСТАВРАЦІЯ И КАВЕРНЯ
TRUMETTER'S
(Трометтеръ)
прв Редінгсѣмъ днівъ въ Shamokin, Pa.
Свѣдана, Обѣды, Вечерѣ
Въ кождомъ часѣ можна достати такъ гарячі ятъ и земні перекуски. Потравы прилагоджені на европейскій способъ, дуже смачно. Услуга солідна. Окремі комнаты для родинъ. Найлучшій вина, пиво, лікеры, горѣлки и всѣ можливі напнтки. Цѣна дуже низка.

Впередъ дождайтесь!
Хочете ѣхати до краю?
Хочете спровадити
родину до Америки?

Я вамъ снаму, що повинна коштувати
Шифкарта
на котру небудь корабельну лінію и желѣзниця,
ажъ тутъ, до якого небудь мѣсяця въ Сполученыхъ Державахъ чи Канадѣ.
На водповідъ пришлѣть 2-центовой почтовой значокъ (марку).
Адресуйте такъ:
John J. Ardan,
BOX 353. SCRANTON, PA.

Першій рускій американско галицкій
Домъ Банковый и Канцелярія адвокатоко-
нотаріальна
A. SIROMOWSKI & CO.
339 E. 20th Str. New York City.
Пересылає грошѣ до старого краю найскорше и безпечно.
Принимаетъ всякі депозиты.
Мѣняє грошѣ по курсѣ біржовимъ.
Продає шифкарты на всѣ лінії корабельной до краю и зъ краю, вразѣ зъ тикетами на желѣзницѣ.
Перепроваджує всякій перетрантаціи спадновій, контракти купна и продажы, повномочія (легализаціи) и справы спорній.
Полагаджує всѣ увѣльненія и мелдунки войсковой понеже єсть головныхъ конс. для справъ войсковыхъ.
Провадить руску книгарню.

БРАТЯ РУСИНЫ! Не дайтесь выискувати и обманювати чужимъ и підступнымъ людямъ. Въ кождій потребѣ звертайтесь лишъ до фахового и совѣстного чоловіка, щирого и дѣяльного и правдивого Русина, якимъ єсть краєнь и братъ вашъ
АРДАЛІОНЪ ХРОМОВСКІЙ.
Прочѣ зъ чужими а толькы свѣй до свого!

НА ЖОЛУДОН, НА ГРУДИ, НА ПЕЧІНКУ.
Dr-a Jean Sirrom,
задля того, що спомігъ многимъ людямъ своїми тремя средствами, зовутьъ часто
Дожашинимъ Лікаремъ.
Заощадите гроші, если спробуете его ліки, а коли разъ спробуете, будете радѣ, бо вамъ помогутъ. Ріжні доктори и шпиталі хвалять его ліки.
Дра JEAN SIRROM Змицнители Жолудна є певнимъ лікомъ на Диспепсію, Нестравніє, Хронічне Розвильнене, Билъ Голови, Загальне Ослаблене и другі Хвороби Жолудка спричинені нечистотію або переладнаніємъ.
Дра JEAN SIRROM Змицнители Легкихъ гарантує вилічити Слабі Груды, Гей Філер, Бронхитисъ, Сухоти або яку небудь другу Грудну Слабість. Се певный лік на Простуду, Кашель и т. п.
Дра JEAN SIRROM Змицнители Печіини вилічить певно кайгірше Хронічне Затвержене, Хвороби Печіинки, Жовчи и т. п. Вилічить всѣ хворости походять зъ Невадеровой Печіинки.
Ціна за фляшку 1 доллара, або шість фляшокъ за 5 долларівъ. Можете замовити по двѣ фляшки зъ каждого ліку або якъ небудь схочете а ціна за 6 фляшокъ все буде 5 дол. По отриманю грошей експресовимъ або почтовимъ моні-ордеромъ пошлеме ліки на яку небудь адресу. Нашъ підписъ вытцеленный на корку кождої фляшки. Сли такого підпису нема — ліки підроблені.
Morris Forst & Co., Pittsburg, Pa.
Продавці в Сполученихъ Державахъ и Канаді.

Торговый Домъ
„АЛЕКСАНДЕРЪ РАПАПОРТЪ“
Затверджена російскимъ Урядомъ
Пароплавна Контора въ Одессѣ, въ Росіи
Продає Шифкарты
на найтаншій и найшвидшій пароплавы до всѣхъ мѣстъ Сполученыхъ Державъ и Канады.
Люде, що живуть въ Америцѣ а хотѣли бы спровадити свою родню изъ Росіи до Спол. Державъ або Канады най нинуть на адресъ:
Одесса, Екатерининская д. № 85
A. Rapoport,
Odessa, Ekaterinenstrasse, 85, Russia.

Посылайте грошѣ
черезъ Рускій Народный Домъ
и черезъ нашихъ посередниковъ.
Хто посилає грошѣ до краю просто черезъ Р. Н. Домъ, най выйше, що потреба, на карточцѣ повисне:
Имя и назвиеко того, кому посылаєте грошѣ
Де мешкає (село або мѣсто)
Послѣднѣ почта
Колько коронъ На се посылаю долларовъ
Назвиеко посылающаго
Адресъ посылающаго

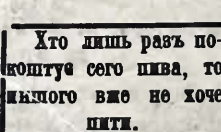
Тоту карточку треба выпрѣзати и послати разомъ зъ чекомъ або моніордеромъ, выписаннымъ на имя A. Sharshon, Shamokin, Pa. на адресу Rev. N. Strutytsky, 7 Stewart Place, Elizabeth, N.J. За 10 до 12 днівъ грошѣ вже будуть доручені у краю.
Заразомъ подаємо имена посередниковъ, котрі стало посылають грошѣ черезъ Р. Н. Домъ.
„Свобода“, Scranton, Pa.
Юрій Хиліасъ, Oliphant, Pa.
Юрій Фалатъ, Priceburg, Pa.
С. Ядловскій, Jersey City, N. J.
Ив. Голда, Mt. Carmel, Pa.
Ив. Тарбай, Elmira, N. Y.
Ив. Глова, Shamokin, Pa.
К. Котанчикъ, Shamokin, Pa.
И. Стетковичъ, „
А. Шаршонъ,
Н. Джмеликъ, Smokerun, Pa.
Т. Цѣрковъ, Ansonia, Conn.
Д. Капитула, McAdoo, Pa.
Гр. Ковалевичъ, Sayre, Pa.
Ив. Бурштінъ, Buffalo, N. Y.
Мих. Кричфалуши, Brownsville, Pa.
М. Турокъ, Priceburg, Pa.
Т. Каскѣвъ, McKeesport, Pa.
Ив. Дайкѣ, Jessup, Pa.
Т. Поліака, Hazleton, Pa.
М. Сегинъ, Defriet, N. Y.
В. Бренитъ, Terryville, Conn.
П. Гера, Leedsdale, Pa.
М. Поліакоу, Auburn, N. Y.
Ив. Лешпиниъ, Buffalo, N. Y.
Гр. Сядоръ, Pittsburg, Pa.
Д. Мерена, Cohoes, N. Y.
Ив. Ворганъ, Mt. Carmel, Pa.
П. Ленъо, Christopher, Pa.
М. Петровскій, St. Louis, Mo.
Т. Глява, Manor, Pa.
О. Ставскій, Excelsior, Pa.
П. Галайда, Scenery Hill, Pa.
С. Демчикъ, Shenandoah, Pa.

Цѣна, нолько бере Р. Н. Домъ за австрійскій грошѣ, если хто посилає просто до насъ:

За 5 коронъ	1 дол. 17 цнт.	За 170 коронъ	34 дол. 88 цнт.
10 „ 2 „ 20 „	180 „ 36 „ 92 „		
20 „ 4 „ 25 „	190 „ 38 „ 96 „		
30 „ 6 „ 28 „	200 „ 41 „ 00 „		
40 „ 8 „ 33 „	300 „ 61 „ 45 „		
50 „ 10 „ 37 „	400 „ 81 „ 85 „		
60 „ 12 „ 42 „	500 „ 102 „ 25 „		
70 „ 14 „ 46 „	600 „ 122 „ 90 „		
80 „ 16 „ 50 „	700 „ 143 „ 40 „		
90 „ 18 „ 55 „	800 „ 163 „ 70 „		
100 „ 20 „ 60 „	900 „ 184 „ 30 „		
110 „ 22 „ 64 „	1000 „ 204 „ 80 „		
120 „ 24 „ 68 „	2000 „ 409 „ 50 „		
130 „ 26 „ 72 „	3000 „ 614 „ 20 „		
140 „ 28 „ 76 „	4000 „ 816 „ 50 „		
150 „ 30 „ 80 „	5000 „ 1021 „ 00 „		
160 „ 32 „ 84 „			

Посередникамъ належить ся крѣмъ того за пошту и папѣры.
Друкарня „Свободы“
друкує
шикеты, наперы, Ковершы, Книги, Книжки, плакаты, циркуляры
Адресъ:
„SVOBODA“, Box 353, Scranton, Pa.
и взагалѣ всѣ работы друкарскі старанно, тано и на часъ.
Братскій опѣкуны хорыхъ повинни мати книжки для записованія коли хто захорувавъ, на яку слабѣсть и т. д.

Фарми! Фарми! Фарми!
Щасливий независимый чоловік, над котримъ нема „баса“. Хто сеі се Фармер! Одна лишъ фарма обеснечує чоловікови певну будущиє. Сотки краєвѣхъ кунили в насъ фарми сего року і чують ся щасливими, бо не прожить їмъ калѣцтво або смерть. Прийдіть і Ви до насъ а можемо Вамъ стати саностійниками. Купитъ собі фарму. Голосіть ся до:
John Jelinek, 1116 Pine Alley, Braddock, Pa.

Одень зъ найбільшихъ броварѣвъ въ Америцѣ.
ВАРИТЬ ПИВО НА КРАЕВЫЙ СПО-
СОБЪ, ВЕЗЪ ВСЯКИХЪ ПРИМѢШОКЪ.

Хто лишъ разъ по-
куштує сего пива, то
никого вже не хоче
пнати.
Голова водъ него
ніколи не болить,
бо єсть здорове и по-
живне.
НЕ ТРЕБА ЕГО ЗЪ РЕШТОЮ ХВАЛИТИ, БО
ДОБРЕ САМО ЗА СЕБЕ ГОВОРИТИ.
E. ROBINSON'S SONS,
LAGER BEER BREWERY.
435 to 455 N. 7-th Str.
SCRANTON, PA.
Telephone calls: GENERAL OFFICE 2333.
NIGHT CALL 4854.